

การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สารนิพนธ์
ของ
สุวิมล มะลิวัลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2553

การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

บทคัดย่อ

ของ

สุวิมล มะลิวัลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2553

USING VOCABULARY LEARNING STRATEGIES TO DEVELOP VOCABULARY
MEANING UNDERSTANDING OF MATAYOMSUKSA FIVE STUDENTS
OF SARASAS WITHED BANGBON SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
SUWIMON MALIWAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2010

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

ประธานกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. วัลลภา ไทยจินดา ประธานกรรมการ บริหารหลักสูตร และ ดร. อัญชลี จันทร์เสม ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่า กรุณารับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ และให้คำปรึกษาแก้ไขสารนิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และทำงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้น ไม่ได้สิ้นสุดเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จได้ หากผู้วิจัยได้ซึมซับเอากระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุดและจะต้องนำเอาความรู้นั้นยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้จนประสบความสำเร็จในการศึกษา

สุวิมล มะลิวัลย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่จะศึกษา	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การเรียนรู้คำศัพท์.....	7
การสอนคำศัพท์.....	22
งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และการพัฒนากลวิธีการสอน คำศัพท์.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
ตัวแปรที่ศึกษา.....	32
วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการทดลอง.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	45
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	45
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	46
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	47
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	47
อภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	58
ประวัติย่อผู้ทำวิจัย	78

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102.....	34
2	ขอบข่ายคำศัพท์ในรายวิชา ภาษาอังกฤษหลัก ต 42102.....	35
3	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน.....	40
5	คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง การทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง.....	59
6	การวิเคราะห์ความสามารถการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ต่อการใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคล ๆ หนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns; & Lowe. 1966: 48; Taylor. 1990: 1) และคำศัพท์ก็มีความสำคัญในลักษณะเดียวกันในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังได้อ่านที่นำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและได้ในกระบวนการเรียนการสอน (Huang. 1993: 7 – 9)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในหลาย ๆ ประเทศ ที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากความเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสร้างสภาพโลกไร้พรมแดนหรือโลกาภิวัตน์ขึ้น ทุกวันจะมีสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีมวลมหาศาลเข้ามายังประเทศไทย สังคมไทย และ ประชาชนคนไทย สื่อเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นระบบการศึกษาของไทยในสมัยนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย ให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยตระหนักถึงความสำคัญ และได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ตลอดจนสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และได้เห็นถึงประโยชน์ คุณค่าที่ได้จากการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษนี้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยอย่างยิ่งการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อตามความสามารถของแต่ละบุคคล ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร สถานศึกษาจะต้องจัดทำหลักสูตรตามที่หลักสูตรแกนกลางของประเทศได้กำหนดทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมี

มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน (วัจนา พิพัฒน์ทศพล กรมวิชาการ. 2543: 1) ในส่วนของภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 จัดอยู่ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็น 1 ใน 8 กลุ่มวิชา วัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา คือ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมต่อระดับ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ จากแหล่งความรู้อันหลากหลาย และมีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย (สมพิศ แสงศิริรักษ์. 2542: 4-5)

วิเชียร ไชยทน. 2539: 38 อ้างอิงจาก; (Steiglitz. 1996) ได้ให้ความเห็นในเรื่องความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด และความรู้ในการเรียนภาษาใหม่ นอกจากนี้ Steiglitz ยังได้กล่าวอีกว่า คำ (Words) และความหมายหรือแนวความคิดนั้นไม่สามารถแยกสอนได้ คำและความหมายของคำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจ และคำยังเป็นตัวช่วยให้เข้าใจได้ง่ายกว่าประโยค การพัฒนาความเข้าใจ ระดับคำ จึงมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานต่อความเข้าใจในระดับข้อความหรือระดับประโยค ส่วนจรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ อ้างอิงจาก; (ประภาพันธุ์ นิลอรุณ. 2530: 32) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาไว้ว่า การที่เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้เร็ว นั้น ควรมีการใช้คำศัพท์ การใช้ประโยค การฟังเสียงหรือการอ่าน กระบวนการเหล่านี้จะเกิดปฏิกิริยาตอบสนองของสิ่งเร้า ซึ่งกระบวนการนี้เรียกว่าวิธีที่เกิดขึ้นจากความชำนาญ เด็กจะเริ่มเรียนรู้ภาษาอย่างไม่เป็นกฎเกณฑ์ แต่เรียนรู้ภาษาในลักษณะการฝึกทักษะความชำนาญพร้อมกับความสามารถด้านอื่น ๆ การเรียนรู้คำที่ได้ยินคนอื่นพูดซ้ำ ๆ ก็จะเป็นการนำพุด สมสวรรณค์ พันธุ์เทพ. 2540: อ้างอิงจาก; (Morris. 1979: 6434) 13กล่าวโดยสรุปไว้ว่า คำศัพท์หมายถึง ถ้อยคำทุกคำที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความหมายที่แสดงถึงความรู้ ความคิด ตลอดจนถึงสิ่งของหรือลักษณะอาการต่าง ๆ และความหมายของคำศัพท์นั้นก็เป็นที่เข้าใจกันได้เฉพาะในกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกัน ในทางใดทางหนึ่ง จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเพราะคำศัพท์เป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการรู้ความหมายในการอ่าน การเขียนการพูดภาษาต่างประเทศ หากผู้ใดขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ก็เป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสอนคำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนภาษาควรให้ความสนใจ แม้ว่าในการเรียนรู้ภาษาเราจะต้องให้ความสนใจองค์ประกอบอื่นให้มาก เช่น การสอนไวยากรณ์และการออกเสียง แต่คำศัพท์ยังเป็นส่วนหนึ่งที่ปรากฏและได้รับการเรียบเรียงไว้ในโครงสร้างที่ต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับการออกเสียง คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือมองข้ามไปได้

จากแนวคิดของนักการสอนภาษาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปความสำคัญของคำศัพท์ได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญและควรได้รับความสนใจอย่างจริงจังโดยเฉพาะในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนควรจะได้รับ การสอนที่สามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้เพียงพอสำหรับที่จะใช้เป็นสื่อในการ

สื่อสารร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าจะมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างภาษาในวงจำกัดก็ตาม

ในปัจจุบันนักเรียนไทยไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษสาเหตุหนึ่ง คือ การขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบย่อยทางภาษาที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด และจากรายงานการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนสาธิตสาธิตวิเทศบางบอน พบว่า ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์การประเมินขั้นต่ำ และขึ้นต้องปรับปรุง รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 68.5 อยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำและขึ้นต่ำกว่าเกณฑ์ (โรงเรียนสาธิตสาธิตวิเทศบางบอน. 2551) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ค่อนข้างต่ำทำให้นักเรียนอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษในบทเรียนแล้วจับใจความไม่ได้ ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีและไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ ที่แตกต่างกันแต่ละบุคคล ทำให้เกิดสภาพบรรยากาศในการเรียนรู้แบบตามลำพัง ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการทำงานร่วมกันและมีความสุขในการเรียน รวมทั้งครูยังคงจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิม ๆ จากสภาพของปัญหาดังกล่าว ครูภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษและนำเทคนิคใหม่ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา แต่การที่ครูภาษาอังกฤษจะสอนคำศัพท์ในชั้นเรียนคงต้องใช้เวลามากในการสอนและเป็นสิ่งที่ยากที่จะทำ เนื่องจากความจำกัดในเรื่องของเวลาและปริมาณคำศัพท์ที่มีมากเกินไป ยิ่งไปกว่านั้นในแต่ละปีจะมีคำศัพท์ใหม่ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย ดังนั้น ครูภาษาอังกฤษจึงควรศึกษาหาแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้มากขึ้น

การสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนรู้จักใช้ในการหาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนั้น เลวีน โอเด็ต และ สเตทแมน (Levine, Oded; & Stateman 1988: 52-56) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า หมายถึง การนำเอาข้อมูลความรู้ต่างๆ มาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายเพื่อให้ทราบความหมายคำศัพท์นั้น และจากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีที่นำมาใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก เอ็ดการ์ (Edgar. 1971) เบลลาฟิโอเร (Bellafiore. 1980) เฮลแมน แบลร์ และรูเพลย์ (Heilman, Blair; & Rupley. 1994) เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2524) เรืองสุข

จัดปรการ และอัญชลี พงศ์พันธุ์ (2533) และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา สามารถสรุปเป็นประเภทใหญ่ๆ 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์คำ (word Analysis) นั้น โดยทั่วไปจะใช้กลวิธี ดังนี้ การคาดเดา ความหมายคำศัพท์จากรากศัพท์ (roots) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากอุปสรรค (prefixes) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากปัจจัย (suffixes) และการคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำประสม (compound words) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำจำกัดความ (definitions) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการกล่าวซ้ำ (restatement) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการเปรียบเทียบ (comparison) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำตรงข้าม (contrast) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการยกตัวอย่าง (examples) การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำเหมือน (synonyms)

จากการศึกษาความสำคัญ ปัญหา และวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสอนคำศัพท์ ตลอดจนความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ประกอบกับแนวทางในการวิจัยด้านคำศัพท์ที่เน้น แต่ด้านการศึกษาสัมฤทธิ์ผลหรือความสามารถในการสอนคำศัพท์ แต่ไม่เน้นด้านการฝึกฝนกลวิธีหรือ พัฒนาความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ วิธีการหาความหมายคำศัพท์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ ศึกษาและมุ่งพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการพัฒนา ดังกล่าวจะเป็นแนวทางช่วยให้นักเรียนมีกลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ที่หลากหลาย และช่วย ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจ ความหมายความหมายคำศัพท์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ก่อน และหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์
3. เพื่อศึกษาความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อพัฒนา ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วางขอบ เขตของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 จำนวน 14 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 375 คนซึ่งในแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบละความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมา 1 ห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนได้กลุ่มตัวอย่าง 31 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ

เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มคำศัพท์ 2 ประเภท คือ 1. กลุ่มคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) ครอบคลุมการฝึกคำศัพท์จาก รากศัพท์ (roots) คำอุปสรรค (prefixes) คำปัจจัย (suffixes) คำประสม (compound words) 2. จากการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ครอบคลุม คำจำกัดความ (definition) การกล่าวซ้ำ (restatement) คำเปรียบเหมือน (comparison) คำตรงข้าม (contrast) คำแสดงตัวอย่าง (examples) คำเหมือน (synonyms)

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Vocabulary learning strategies) คือ กลวิธีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ โดยจำแนกลักษณะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นสองประเภท คือ กลวิธีการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และ กลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues)

2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนำไปใช้ในประโยค โดยวัดจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues)

สมมติฐานในการวิจัย

การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จะทำให้ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์หลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การเรียนรู้คำศัพท์
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 1.3 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.4 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.4.1 กลวิธีวิเคราะห์โครงสร้างของคำ
 - 1.4.2 กลวิธีในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
2. การสอนคำศัพท์
 - 2.1 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์
 - 2.2 หลักการเรียนรู้และการสอนคำศัพท์
 - 2.3 เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 2.4 การสอนคำศัพท์และขั้นตอนการสอนคำศัพท์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และการพัฒนากลวิธีการสอนคำศัพท์

1. การเรียนรู้คำศัพท์

1.1 ความหมายของคำศัพท์

ฟรีซ (Fries. 1950: 87) ได้ให้คำจำกัดความของ “คำ” (Word) ไว้ว่า “คำ” คือ การประสมเสียงซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้ถึงประสบการณ์ที่เคยผ่านมา ประสบการณ์ที่ถูกกระตุ้นจากการประสมเสียงนั้น จะมีความหมาย ต่างกันหลายอย่าง แต่จะมีเพียงประสบการณ์ที่เด่นกว่าประสบการณ์อื่น ประสบการณ์นี้จะถูกกำหนดขึ้น โดยข้อความที่ใช้ร่วมกัน บ่งถึงสถานการณ์หนึ่ง ดังนั้น คำ ๆ หนึ่ง จึงสามารถมีได้หลายความหมาย เมื่อเอ่ยคำใดคำหนึ่งขึ้นมาโดด ๆ เราจึงไม่อาจจะจำกัดความหมายให้ตายตัวได้ จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อความที่ปรากฏร่วม (Context) จึงจะรู้ว่าเป็นความหมายใด

ริชาร์ด (Richards. 1994: 307) ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำทั้งหมดซึ่งเป็นไปได้ทั้งคำโดด คำประสม และสำนวนต่างๆ ที่ปรากฏในภาษา

ศิธร แสงธนู; และ คิต พงศทัต (ตติยา เมฆประยูร. 2544: 9; อ้างอิงจาก ศิธร แสงธนู; และ คิต พงศทัต. 2521. คู่มือครูภาษาอังกฤษ ทฤษฎี และปฏิบัติ. หน้า 35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า “ศัพท์ คือ กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการใดอย่างหนึ่ง” และยังได้แบ่งความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 4 นัย คือ

1. ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำตามพจนานุกรม สำหรับภาษาอังกฤษแล้ว คำหนึ่งๆ มีความหมายหลายอย่าง บางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันเป็นร้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่า ความหมายที่แตกต่างออกไปหรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษาแตกต่างกันเป็นร้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่า ความหมายที่แตกต่างออกไป หรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา

2. ความหมายทางโครงสร้าง (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้ เมื่ออยู่ตามลำพังโดดๆ อาจหาความหมายได้ง่าย เช่น s เมื่อต่อท้ายคำนามบางจำพวก เช่น hats , pens จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ของนามนั้นๆ คือ ช่วยบอกว่ามีจำนวน “มากกว่าหนึ่ง”

3. ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป แล้วแต่การเรียงลำดับเช่น boathouse แตกต่าง จาก houseboat หรือ Is she going home ? แตกต่างจาก She is going home.

4. ความหมายจากเสียงขึ้น – ลง (Intonation Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นลงของผู้พูดเปล่งออกมา ไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า

สรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ การประสมเสียงให้เป็นคำ เพื่อสื่อความหมายให้รู้ว่าเป็น คน สัตว์ หรือ ลักษณะอาการต่าง ๆ ซึ่งคำ ๆ หนึ่งอาจมีหลายความหมาย หรือ วลีในภาษาทั้งหมดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ความเข้าใจระหว่างบุคคลหรือเฉพาะบุคคล กลุ่มสังคม กลุ่มอาชีพ และชนชาติ

1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาในขณะที่ทำการอ่าน ผู้ที่มีความรู้คำศัพท์มาก ย่อมเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าผู้ที่รู้คำศัพท์น้อย ความสำคัญของคำศัพท์มีดังนี้

ฟินอคเซียโร (Finocchiaro. 1974: 73) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาที่มีปัญหาในเรื่องคำศัพท์จะมีปัญหาในการสื่อสารด้วย กาเดสซี (Ghadessy. 1995: 24) ได้แสดงความคิดเห็นว่าคำศัพท์มีความสำคัญเป็นอย่าง

ยิ่งต่อการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ดังที่ โคดี้; และ ฮักกิน (Coady: & Huckin. 1999: 196) มีความเห็นว่าความรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในทุกระดับการศึกษาของผู้เรียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ยิ่งระดับการศึกษายิ่งสูง ความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ยิ่งต้องมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

ศิริพร ลิ้มตระการ (2535: 13) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ผู้ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่มากพอ จะพบกับปัญหาด้านการอ่าน และด้านการเขียน ถ้าผู้เขียนรู้คำศัพท์น้อย ก็จะไม่สามารถเขียนข้อความ เพื่อสื่อความหมายตามที่ต้องการได้ ดังเช่นที่ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2542: 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คำศัพท์อาจก่อให้เกิดความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ ตื่นเต้นและเร้าใจต่อผู้อ่าน หรือผู้ฟังได้

ตติยา เมฆประยูร (2544: 10) สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจ ต่อการเรียนรู้ภาษาทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการอ่าน การรู้ความหมายคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน และรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถและพัฒนาการทางภาษา ในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

1.3 ประเภทของคำศัพท์ (Classification)

จากการศึกษาประเภทของคำศัพท์พบว่า มีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเภทของคำศัพท์ในแต่ละภาษา (Richards. 1976: 69; ทิพวัลย์ มาแสง 2532: 46) จึงได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ตามความหมายของคำศัพท์เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำที่มีความหมายในตัวเอง ได้แก่ คำ nouns, verbs, adjectives, adverbs เป็นต้น
2. คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง (Function Words) คือ คำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเองส่วนมากจะเปลี่ยนความหมายไปตามโครงสร้าง ได้แก่ Articles, prepositions, conjunctions เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประเภทของคำศัพท์นั้น อาจจะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเองหรือคำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหมายตามพจนานุกรมตำแหน่งที่อยู่ในประโยคและความหมายตามโครงสร้างซึ่งคำเหล่านี้จะเป็นคำศัพท์ประเภท Passive Vocabulary และถ้าหากใช้บ่อย ๆ ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว จะเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ก็ได้

1.4 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่ากระบวนการการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร เรารู้แต่เพียงว่าในการเรียนรู้ภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สอง ผู้เรียนจะต้องอยู่ในสภาพการณ์ที่ได้ฟังเสียงที่มีความหมายก่อน แล้วจึงเกิดการเลียนแบบและใช้เสียงนั้นในสถานการณ์เช่นกัน (อรพิน พจนานนท์. 2537: 9) การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่เรียนแบบการท่องจำมากกว่าการเรียนรู้ให้เข้าใจความหมายอย่างแท้จริงนักเรียนจะเน้นที่การท่องจำคำศัพท์มากกว่าการเรียนรู้วิธีการนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ฝึกในประโยค ดังนั้นในการเรียนคำศัพท์นักเรียนก็จะขาดทักษะการนำคำศัพท์ต่างๆ ที่เรียนไปใช้ในรูปของประโยค และการออกเสียง

เอ็ดการ์ (Edgar. 1971) ครอส (Cross. 1979: 161-163) เบลลาฟิออร์ (Bellafoire. 1980) เฮลแมน แบลร์ และรูเพลย์ (Heilman Blair & Rupley; 1994) เรืองสุข วัชรปราการ และอัญชลี พงศ์พันธุ์ (2533) และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ได้จำแนกลักษณะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ไว้ดังนี้

1.4.1 ศึกษาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ (word Analysis)

การสอนศัพท์โดยใช้รากศัพท์การศึกษาคำศัพท์โดยใช้รากศัพท์ (roots) มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์มาก เนื่องจากการเรียนรู้ความหมายส่วนต่างๆ ของแต่ละคำ และการนำส่วนต่างๆ ของคำมารวมกัน จะทำให้ทราบความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยอีกหลายคำ และเป็นวิธีการเพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่ง่ายและมีประสิทธิภาพด้วย คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนมากเกิดจากรากศัพท์ (roots) ตัวเดียวกัน ดังนั้นความหมายหลักหรือความหมายพื้นฐานของคำจึงเหมือนกัน และถ้าแยกคำออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ รากศัพท์ (roots) อุปสรรค (prefixes) ปัจจัย (suffixes) เมื่อได้ศึกษาความหมายของแต่ละส่วนแล้วจะทำให้ทราบความหมายของคำนั้นๆ ได้ เช่น

euphony = eu (prefix) + phon (root) + y (suffix)

โดยแบ่งการศึกษาส่วนประกอบคำดังนี้

1.4.1.1 การศึกษาความหมายจากรากศัพท์ (roots) รากศัพท์ คือส่วนของ

คำศัพท์ ที่แสดงถึงความหมายพื้นฐานหรือความหมายหลัก (Basic Meaning) ของคำศัพท์นั้น แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำไปเป็นแบบใดก็ตาม ความหมายก็จะยังคงใกล้เคียง หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความหมายหลักนั้นอยู่เสมอ รากศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ รากศัพท์

ภาษากรีก (Greek Roots) และรากศัพท์ภาษาละติน (Latin Roots) หากผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องความหมายของรากศัพท์ภาษากรีก (Greek Roots) และรากศัพท์ภาษาละติน (Latin Roots) จะทำให้สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น

คำ	รากศัพท์	ความหมาย (รากศัพท์)
bicycle	circle	วงกลม, วงล้อ
telephone	phone	เสียง

ลี (Lee, 1970: 77) ได้ชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีคำศัพท์ประมาณสองในสามที่มาจากรากศัพท์ละติน (Latin roots) และรากศัพท์กรีก (Greek roots) ดังนั้น การรู้ความหมายของรากศัพท์ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีรากศัพท์ (roots) ปรากฏอยู่ร่วมกันได้ นอกจากนี้ เอลลิส และทอมลินสัน (Ellis; & Tomlinson 1980: 74) มีแนวคิดเกี่ยวกับรากศัพท์ (roots) ว่าเป็นส่วนหนึ่งของคำ และสื่อความหมายสำคัญ ถ้าเอารากศัพท์ (roots) ออกจากคำศัพท์ คำศัพท์นั้นก็ไม่มี ความหมาย

อาจแยกส่วนประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยาวๆ ออกเป็น Prefix, Root และ/หรือ Suffix โดยที่ Prefix หมายถึง คำที่วางหน้าส่วน Root (รากศัพท์) แล้วทำให้เกิดความหมายหรือทำให้ความหมายของ Root นั้นเปลี่ยนไป เช่น

Re- = again :

Reuse = use again

Reload = load again

Reheat = heat again

En- or Em- + adj. = to make :

Ensure = to make sure

Enlarge = to make large

Root หรือรากศัพท์ เป็นส่วนที่เราต้องเพ่งความสนใจเป็นพิเศษเพราะมันเป็นส่วนที่ทำให้ความหมายหลัก แต่ก็เป็นส่วนที่เราต้องจำมากที่สุดด้วย เช่น

aqua = water : Aquarium = an artificial pond for *water* creatures

fact = make, do : Manufacture = to *make* (goods) using machinery

ในการเรียนความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากรากศัพท์ (roots) หากผู้เรียนทราบความหมายของรากศัพท์ (roots) ผู้เรียนก็สามารถทราบความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่รู้ความหมายได้มากขึ้น

1.4.1.2 คำอุปสรรค (Prefixes) คือ พยางค์หรือคำที่นำไปวางอยู่หน้าคำอื่นแล้วทำให้ความหมายคำนั้นเปลี่ยนไปจากความหมายของรากศัพท์เดิม ซึ่งความหมายของศัพท์ใหม่ได้จากการเติม Prefix เข้าด้านหน้า

ตัวอย่างเช่น

port = carry

im port = carry into

คำศัพท์ที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกมักมี Prefix ทำหน้าที่เป็น Preposition ซึ่งจะลงท้ายด้วยสระ ถ้า Root ที่ตามมาขึ้นต้นด้วยสระด้วย จะเกิดการลดรูปโดยตัดสระท้าย Prefix นั้นทิ้ง (ยกเว้น Peri-) เช่น Prefix "meta-" ถ้านำหน้า Root "morphosis" เกิดคำว่า metamorphosis แต่ถ้านำหน้า "encephalon" จะเกิดคำว่า metencephalon แต่คำว่า Peri-(รอบๆ) รวมกับ Otic (เกี่ยวกับหู) ก็ยังเป็น Periotic ที่แปลว่า รอบ ๆ หู

อุปสรรค (Prefixes)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่าง (Example)
mis	wrong	mismanage
ante	before	anteroom

เบอร์มีสเตอร์ (Burmeister 1975:27-32) ได้กล่าวถึง อุปสรรค (prefixes) ว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของความหมายในภาษาซึ่งไม่สามารถอยู่ได้โดยลำพัง อุปสรรคเป็นหน่วยที่ปรากฏอยู่หน้าคำหลักหรือรากศัพท์ (roots) ดังนั้น ในการเรียนคำศัพท์ การแตกคำออกเป็นส่วนๆ จึงช่วยผู้เรียนให้สามารถทราบความหมายได้ และนอกจากนี้ ไวนเนอร์ และเบเซอร์แมน (Wiener; & Bazerman. 1988: 16-18) ได้กล่าวถึงอุปสรรค (prefixes) มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการนำไปใช้ เพื่อคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ คำอุปสรรค (prefixes) ที่สำคัญมีดังนี้ ตัวอย่างเช่น

1. คำอุปสรรค (Prefixes) มีความหมายในเชิงปฏิเสธ เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
im	not	immortal
in	not	irregular

2. คำอุปสรรค (Prefixes) มีความหมายเกี่ยวข้องกับเวลา(Time) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
pre-	before	prenatal
post-	after	postwar

3. คำอุปสรรค (Prefixes) มีความหมายเกี่ยวข้องกับจำนวนเลข (Numbers) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
tri	three	tricycle
mono-	one	monopoly

4. คำอุปสรรค (Prefixes) มีความหมายเกี่ยวข้องกับสถานที่ ตำแหน่ง (Placement) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
ex-	out	expel
inter-	among	interwine

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์โครงสร้างของคำจากคำอุปสรรค (prefixes) เป็นกลวิธีในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเดาความหมายศัพท์ยากได้

1.4.1.3 **ปัจจัย (Suffixes)** เป็นส่วนที่มีความหมายเฉพาะตัวที่แยกออกมาจากคำศัพท์ เมื่อนำไปประกอบไว้ท้ายส่วนที่เป็นรากศัพท์ (roots) จะกำหนดหน้าที่ให้กับคำ (parts of speech) ตำแหน่งของปัจจัย (suffixes) จะอยู่หลังรากศัพท์ (roots) ในการอ่านออกเสียง suffixes จะมีน้ำหนักเบาหรือไม่ออกเสียงเลย ตัวอย่างของการเติมปัจจัย (suffixes) และเปลี่ยนหน้าที่ของคำ เช่น

การเปลี่ยนหน้าที่คำ			ตัวอย่าง
noun	เปลี่ยนไปเป็น	noun suffixes	gang <u>ster</u> , book <u>let</u> , man <u>hood</u> , friend <u>ship</u>
verb	เปลี่ยนไปเป็น	noun suffixes	tract <u>or</u> , employ <u>ee</u> , depend <u>ant</u> , fail <u>ure</u>
adjective	เปลี่ยนไปเป็น	noun suffixes	gentle <u>ness</u> , difficul <u>ty</u> , popular <u>ity</u> , special <u>ist</u>

คีน (Keen 1985 : 11 - 23) ได้อธิบายความหมายของปัจจัย (suffixes) ว่าเป็นส่วนหนึ่งของคำที่อยู่หลังคำหลักหรือรากศัพท์ (roots) โดยทั่วไปปัจจัย (suffixes) ช่วยชี้แนะชนิดของคำ (part of speech) เช่น การเติมปัจจัย -er, -ist, -or หลังคำหลักทำให้คำหลักเปลี่ยนชนิดของคำเป็นคำนาม นอกจากนี้ คีน ได้แบ่งประเภทของปัจจัย (suffixes) สรุปได้ดังนี้ คือ

1. **Noun Suffix** คือ คำนามที่ถูกสร้างขึ้นมา ซึ่งแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ คือ

- คำนามที่แสดงตัวผู้กระทำ (denoting an agent) ซึ่งถูกสร้างมาจาก Suffix ดังต่อไปนี้
-ant / -ent / -ar / -er / -ard / -eer / -ess / -ier / -yer / -ian / -ist / -or / -ster / -monger ใช้เติมหลัง
คำกริยาหรือคำนาม , adj เพื่อให้เป็น นามผู้กระทำการเท่านั้น

- คำนามที่แสดงตัวผู้รับการกระทำ (denoting the receiver of an action) -ee / -ite / -ive

2. **Verb Suffix** คือ คำกริยาที่สร้างมาจาก Suffix อันได้แก่ -ate / -en / -fy / -ise / -ize

3. **Adjective Suffix** คือ คำคุณศัพท์ที่เกิดจากการเติม Suffix ต่อไปนี้โดยจะแยกเป็น
กลุ่ม ๆ คือ

1.1 -able / -ble / -ile = สามารถ

1.2 -ac / -al / -an / -ary / -ic / -ical = เกี่ยวกับ

1.3 -acious / -ant / -ent / -ative = มีแนวโน้มที่จะ

1.4 -ful / -os / -ous / -olent = เต็มไปด้วย

4. **Suffix** กลุ่มอื่นๆที่น่าสนใจ

4.1 "เหมือน รวากับ" -ile / -ish / -like / -y

4.2 "บอกถึงสถานที่" -ary / -ery / -ory / -orium / -arium

4.3 "เล็กน้อย น้อย" -cule / -cle / -ette / -let / -less / -ling

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่าการวิเคราะห์โครงสร้างคำจากปัจจัย (Suffixes) เป็นกลวิธีคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกวิธีหนึ่ง โดยแยกคำศัพท์เป็นส่วนคำหลักและส่วนที่อยู่ท้ายคำหลัก แล้วพิจารณาความหมายในแต่ละส่วน จากนั้นจึงพิจารณาความหมายจากส่วนประกอบทั้งสองส่วน ผู้เรียนก็สามารถทราบความหมายได้ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้เรียนยังทราบถึงชนิดของคำได้อีกด้วย

1.4.1.4 **คำประสม (Compound words)** คือ คำที่เกิดจากการรวมกันของคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปแล้วเกิดเป็นคำใหม่ขึ้นความหมายของคำประสม อาจจะตรงกับคำเดิมหรือไม่ก็ได้ เช่น

toothbrush มาจาก tooth + brush ความหมายคือ แปรงสีฟัน

bookstore มาจาก book + store ความหมายคือ ร้านขายหนังสือ

ประเภทของคำประสม

คำประสม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. คำนามประสม (Compound Nouns) คือ คำประสมที่เกิดจากการรวมกันของคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป และคำใหม่ที่เกิดขึ้นนั้น จะทำหน้าที่เป็นคำนาม คำนามประสมจะมีลักษณะการประสมคำกันดังนี้

1.1 คำนามประสมกับคำนาม (Noun + Noun) จะมีความหมาย 5 ลักษณะดังนี้

- 1.1.1 นามตัวแรกจะบอกให้รู้ว่ำนามตัวหลังทำจากอะไร
- 1.1.2 นามตัวแรกบอกสิ่งที่ขายหรือทำ นามตัวหลังบอก
- 1.1.3 นามตัวแรกเป็นของบรรจุไว้ นามตัวหลังเป็นภาชนะสำหรับใส่
- 1.1.4 นามตัวหลังมีความสัมพันธ์กับนามตัวแรก
- 1.1.5 นามตัวหน้าบอกให้ทราบสถานที่ของนามตัวหลัง

1.2 คำกริยาเติม ing ประสมกับคำนาม (Gerund + Noun) เช่น

- dining room มาจาก dining + room ความหมาย ห้องอาหาร
- living room มาจาก living + room ความหมาย ห้องนั่งเล่น

1.3 คำนามประสมกับคำกริยาเติม ing (Noun + Gerund) เช่น

- fortunetelling มาจาก fortune + telling ความหมาย การทำนาย
- housekeeping มาจาก house + keeping ความหมาย การดูแลบ้าน

1.4 คำคุณศัพท์ประสมกับคำนาม (Adjective + Noun) เช่น

- bluebottle มาจาก blue + bottle ความหมาย แมลงวันหัวเขียว
- blackguard มาจาก black + guard ความหมาย คนเลวทรามต่ำช้า

1.5 คำนามประสมกับบุพบทวลี (Noun + Prepositional Phrase) เช่น

- son-in-law มาจาก son + in law ความหมาย บุตรเขย
- mother-in-law มาจาก mother + in law ความหมาย แม่สามีหรือภรรยา

2. คำคุณศัพท์ประสม (Compound Adjectives) คือ คำประสมที่เกิดจากการรวมกันของคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป และคำใหม่ที่เกิดขึ้นนั้น จะทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ (ขยายนามหรือสรรพนาม) คำคุณศัพท์ประสม จะมีลักษณะการประสมคำดังนี้

2.1 คำคุณศัพท์ประสมกับคำนามเติม ed (Adjective + Noun-ed) เช่น a middle-aged man ความหมาย ชายวัยกลางคน

2.2 คำคุณศัพท์ประสมกับคำนาม (Adjective + Noun) เช่น a heavy-weight boxer ความหมาย นักมวยรุ่นเฮฟวีเวท

2.3 คำนามประสมกับคำคุณศัพท์ (Noun + Adjective) เช่น nut-brown eyes
ความหมาย นัยน์ตาสีน้ำตาลเข้ม

2.4 คำนามประสมกับคำนาม (Noun + Noun) เช่น a sound-proof room
ความหมาย ห้องเก็บเสียง

2.5 คำคุณศัพท์ประสมกับคำคุณศัพท์ (Adjective + Adjective) เช่น a tall-dark man
ความหมาย ชายร่างสูงผิวดำ

2.6 คำนาม คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ประสมกับคำกริยาช่อง 3 (Noun/Adjective / Adverb + Past participle) เช่น a ready-made shirt ความหมาย เสื้อที่ตัดเรียบร้อยแล้ว

2.7 คำนาม คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ประสมกับคำกริยาเติม ing (Noun / Adjective/Adverb + Present participle) เช่น a fast-moving train ความหมาย a train that moves fast , grass-cutting machinery ความหมาย เครื่องมือตัดหญ้า

ในการเรียนความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำประสม (Compound words) คีน (Keen. 1985: 5) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ประการแรก ผู้เรียนแยกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่รู้ความหมายนั้นออกเป็นคำๆ ก่อน ประการที่สองให้พิจารณาถึงแต่ละส่วนของคำที่แยกออกมาถ้าเป็นคำประสม (Compound words) ส่วนของคำที่แยกนั้นจะช่วยชี้แนะความหมายได้ และประการสุดท้าย พยายามคาดเดาอย่างชาญฉลาด จากคำจำกัดความ หรือ ความหมายของคำแต่ละส่วนที่แยกจากกันนั้น

1.4.2 ศึกษาความหมายจากการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues)

ในการศึกษาความหมายจากบริบท ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะบริบทต่างๆ อย่างถูกต้อง

เฟรดดริกสัน (Fredrickson. 1994: 5) ได้ชี้ให้เห็นว่า บริบท (Context) อาจเป็นคำไม่กี่คำ หรืออาจครอบคลุมทั้งย่อหน้า ทั้งบท ส่วนในการพูดนั้น บริบทก็อาจครอบคลุมคำไม่กี่คำก็ได้

บริบทของคำ (Context clues) คือ คำ หรือข้อความต่างๆ ที่จะช่วยบอกให้ผู้อ่านทราบถึงความหมายของคำศัพท์ที่ยาก หรือไม่คุ้นเคย เอ็ดการ์ (Edgar. 1971) เบลลาฟัวร์ (Bellafoire. 1980) เฮลแมน แบลร์ และรูเพลย์ (Heilman Blair; & Rupley. 1994) ได้กล่าวถึง การแบ่งลักษณะบริบทคำโดยทั่วไปที่บอกความหมายได้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1.4.2.1 Definition type เป็นชนิดของสิ่งแนะที่ชี้แสดงความหมายหรือนิยามคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งผู้อ่านสามารถสังเกตการนิยามความหมายของคำศัพท์ได้โดยการดูที่ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณ (clues signal words) ที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้นๆ ตัวชี้แนะหรือคำสัญญาณ ได้แก่

verb "to be"	be called
mean(s/ed)	called
consist of	may be seen as

คำชี้แนะหรือคำสัญญาณดังกล่าวมาข้างต้นนี้ มีความหมายในทำนองเดียวกัน นั่นคือ แปลว่า "คือ , หมายถึง , หมายความว่า, เรียกว่า"

ตัวอย่าง

- A premise is a statement of the relationship between a cause and a consequence.

อธิบาย premise เป็นคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย

is เป็นคำชี้แนะ หรือคำสัญญาณ

a statement of the relationship เป็นคำนิยามหรือความหมายของคำว่า premise

ดังนั้น premise ก็คือ ข้อความที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์

1.4.2.2 Restatement type เป็นชนิดของตัวชี้แนะที่ผู้เขียนบอกความหมายของ คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยด้วยการกล่าวซ้ำ ความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยนั้น โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น พูดให้ง่ายขึ้น

การสังเกต restatement หรือการกล่าวซ้ำความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถดูได้จากตัวชี้แนะหรือคำสัญญาณ (clues / signal words) และเครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) ดังนี้

ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณ

or (หรือ)	that is (นั่นคือ)
that is to say (หรือ i.e.) (นั่นคือ)	in other words (กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ)
to put in another way (กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ)	

หมายเหตุ --- i.e. เป็นภาษาละติน มาจาก id est แปลว่า that is to say

เครื่องหมายวรรคตอน

,	เครื่องหมาย comma
,.....,	เครื่องหมาย commas
- , -	เครื่องหมาย dash , เครื่องหมาย dashes
(.....)	เครื่องหมายวงเล็บหรือ parentheses

ตัวอย่าง

- You can take an escalator , or a moving staircases, to go down to the platform.

อธิบาย escalator เป็นศัพท์ไม่คุ้นเคย

or เป็นคำชี้แนะ หรือคำสัญญา

a moving staircases เป็นความหมายของคำว่า escalator

ดังนั้น escalator ก็คือ บันไดเลื่อน

1.4.2.3 Example type เป็นชนิดของสิ่งชี้แนะที่ผู้เขียนชี้แนะความหมายของคำศัพท์ไม่คุ้นเคยด้วยการให้หรือยกตัวอย่างขึ้นมาประกอบความหมาย ของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยนั้น โดยปกติก่อนจะยกตัวอย่างขึ้นมาประกอบเพื่อชี้แสดงความหมายของศัพท์ไม่คุ้นเคย ผู้เขียนมักจะให้คำชี้แนะหรือคำสัญญา หรืออาจเป็นเครื่องหมายวรรคตอน ได้แก่คำชี้แนะหรือคำสัญญา

for example / e.g.

for instance

such as = ตัวอย่างเช่น , ยกตัวอย่าง

suchas

like

หมายเหตุ : e.g. เป็นภาษาละติน คือ exempli gratia แปลว่า for example

เครื่องหมายวรรคตอน

, เครื่องหมาย comma

: เครื่องหมาย colon

- เครื่องหมาย dash

ตัวอย่าง

- Do you participate in one of the more popular avocation, such as jogging, tennis, or stamp collecting?

อธิบาย avocation เป็นศัพท์ไม่คุ้นเคย

such as เป็นคำชี้แนะ หรือคำสัญญา

jogging , tennis , stamp collecting เป็นตัวอย่างที่ผู้เขียนยกขึ้นมา

ดังนั้น avocation ก็คือ งานอดิเรก (hobbies) ทั้งนี้เพราะ jogging (การวิ่งเหยาะๆ) tennis และ stamp collecting เป็นงานอดิเรกทั้งสิ้น

1.4.2.4 Comparison or Contrast type เป็นชนิดของสิ่งแนะที่ผู้เขียนชี้แนะความหมายด้วยการเปรียบเทียบ (Comparison) หรือการแย้งความ (Contrast)

โดยปกติ ผู้เขียนมักจะให้ตัวชี้แนะหรือคำสัญญาแสดงการเปรียบเทียบ หรือแสดงการขัดแย้งในทางตรงกันข้ามกันมาภายในข้อความนั้นๆ

ตัวชี้แนะหรือคำสัญญาที่แสดงการเปรียบเทียบ

as / as.....as

เหมือนกับ

like / alike

เหมือนกับ

ตัวชี้แนะหรือคำสัญญาที่แสดงการขัดแย้ง

but / yet

แต่

however / nevertheless

แต่อย่างไรก็ตาม

ตัวอย่าง

- I urges married men to live virtuous lives, and bachelors to get married to good wives.

อธิบาย bachelor ตรงข้ามกับ married men

ดังนั้น bachelors = unmarried men (ชายโสด)

1.4.2.5 Cause and Effect Relationship Type เป็นชนิดของสิ่งแนะประเภทที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุ (cause) และ ผลลัพธ์ (result) จากสาเหตุนั้นๆ

ในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจากข้อความที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์นั้นมีข้อควรจดจำ คือ ถ้าหากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยปรากฏอยู่ในข้อความที่แสดงเหตุให้หาการพิจารณาจากข้อความที่บอกผลลัพธ์ เป็นลู่ทางในการเดาความหมายศัพท์นั้น แต่ถ้าหากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยปรากฏอยู่ในข้อความที่แสดงผลลัพธ์ ให้ทำการพิจารณาจากข้อความที่บอกเหตุ เป็นลู่ทางในการเดาความหมายของคำศัพท์ตัวนั้น

ตัวชี้แนะหรือคำสัญญาณที่บอกข้อความเป็นเหตุ

because

เพราะว่า

since

เพราะว่า

ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณที่บอกข้อความผลลัพธ์

so / therefore / thus

ดังนั้น

consequently / as a result

ดังนั้น

ตัวอย่าง

- Knowing that the snake was under the table causes great commotion in the room.

อธิบาย CAUSE : Knowing that the snake was under the table

EFFECT : a great commotion in the room

Clue : causes

ดังนั้น commotion ก็คือ ความโกลาหลอลหม่าน (confusion) ทั้งนี้ เนื่องจากในข้อความที่เป็นสาเหตุบอกว่า พอบอกในห้องว่ามีงูอยู่ใต้โต๊ะ ผลที่ตามมาก็ต้องเกิดการโกลาหล (commotion = confusion) ขึ้นในกลุ่มคน

1.4.2.6 Explanation Type เป็นสิ่งแนะ ชนิดที่ให้คำอธิบาย (explanation) แก่ผู้อ่าน โดยปกติเมื่อผู้เขียนกล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น ก็มักจะให้คำอธิบายต่อว่าทำไมจึงเกิดขึ้นเช่นนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความนั้นๆ

โดยปกติในข้อความที่เป็นคำอธิบาย มักจะมีคำบ่งชี้การอธิบายปรากฏอยู่ด้วย สำหรับคำบ่งชี้ที่พบบ่อยๆ ได้แก่

this is (so) because

ที่เป็นดังนี้ก็เพราะว่า

the reason for this is that

เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือ

the cause of this is that

สาเหตุของสิ่งนี้ก็คือ

etc.

Major statement

clue of explanation

explanation

ตัวอย่าง

Dan couldn't walk anymore. The reason was that he lost both his legs in the accident.

(คำชี้แนะ คือ the reason was that)

1.4.2.7 Modifier Type บางครั้ง ผู้อ่านก็สามารถตีความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ ด้วยการวิเคราะห์ส่วนขยาย (modifier) ที่ปรากฏอยู่ในข้อความแวดล้อมนั้นๆ ส่วนขยายที่ปรากฏโดยมากจะมีคำขึ้นต้น เช่น who(ผู้ซึ่ง) , which (อันซึ่ง), where (ที่ซึ่ง), that (อันซึ่ง) , with (ที่มี) , without (โดยปราศจาก) หรือวลี (phrase) ที่ขึ้นต้นด้วย verb + ing (present participle) หรืออาจจะขึ้นต้นด้วย V3 (past participle) ตามติดคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย นั้นมา ซึ่งผู้อ่านสามารถตีความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยนั้นได้ทันทีจากส่วนขยายที่บอกเพิ่มเติมไว้

ตัวอย่าง

- Mr. Brown is an anarchist, who thinks that all governments are bad.

อธิบาย anarchist เป็นศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย

who เป็นตัวชี้แนะการเริ่มต้นของส่วนขยาย

a person who thinks that all governments are bad เป็นความหมายของศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยที่พบในส่วนขยาย

ดังนั้น anarchist ก็คือ บุคคลที่คิดว่ารัฐบาลทุกแห่งเป็นรัฐบาลที่เลว

1.4.2.8 Subjective Type เป็นตัวชี้แนะชนิดที่มีการตีความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ด้วยการพิจารณาจากข้อความ แวดล้อม หรือใจความของเรื่อง และขบคิดตีความหมายของคำศัพท์นั้นออกมาด้วยตนเอง ซึ่งก็ไม่ยุ่งยากอะไรนัก สิ่งสำคัญก็คือ ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณส่วนตัวขบคิดด้วยเหตุผลจากข้อความที่ปรากฏ

ตัวอย่าง

- The corral behind our house is big enough to hold 30 cattle.

= A corral is a place where cattle are kept.

อธิบาย จากข้อความแวดล้อมบอกว่า corral ที่อยู่หลังบ้านมีขนาดใหญ่ ให้สัตว์อยู่ได้ถึง 30 ตัว แสดงว่า corral เป็นสถานที่ที่ให้สัตว์อยู่ (คอกสัตว์)

1.4.2.9 Familiar Expression Type การตีความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยชนิดนี้สามารถรู้ได้ด้วยความหมายใกล้เคียง หรือข้างเคียง ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้จนเคยชิน ใช้อยู่เป็นประจำ โดยปกติ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยนี้สามารถกระทำได้ด้วยการพิจารณาข้อความที่บอกความหมายชี้แนะให้แล้ว ซึ่งพบได้ในข้อความแวดล้อมซึ่งจะให้ความหมายไว้แบบเดียวกันกับคำศัพท์ตัวนั้น โดยมากการให้ความหมายนี้มักจำกระทำด้วยคำอธิบาย

ตัวอย่าง

- When one breathes in , one inhales.

inhales มีความหมายเหมือนกับคำอธิบายที่กล่าวว่า breathes in แปลว่า หายใจเข้า

2. การสอนคำศัพท์

2.1 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

โดยทั่วไปจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีในการวิเคราะห์คำศัพท์เพื่อให้ทราบถึงความหมาย โดยไม่ต้องอาศัยพจนานุกรม มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ (ศิริ แสงธนู และคิต พงศทัต 2521: 39-40; อัญชลี แจ่มเจริญ; และคณะ 2526: 91-92; นันทิยา แสงเงิน 2527: 93; อิศรา สารงาม 2529: 78) จึงสามารถสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง กล่าวคือครูต้องหาวิธีที่จะให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำๆ นั้นได้อย่างถูกต้อง พยางค์ที่เน้นและไม่เน้น เป็นต้น เพราะการออกเสียงที่ถูกต้องนักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องด้วย
2. นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้อง เป็นจุดประสงค์อีกข้อหนึ่งที่ผู้เรียนคำศัพท์จะต้องสามารถสะกดให้ได้เพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียน
3. นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ได้แก่ ความสามารถในการจำและบอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้ โดยเฉพาะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์นั้นไปใช้ในประโยคต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้อง ทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน

เดล (Dale 1971: 376) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ว่า ความสำคัญของการนำกลวิธีสอนคำศัพท์มาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์นั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ความหมายคำศัพท์มากขึ้น ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้ง และผู้เรียนสามารถเลือกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้นทั้งจากความหมายคำศัพท์ที่ให้ไว้หลายความหมายในพจนานุกรมและจากการพิจารณาความหมายของคำอื่นๆ ที่ให้ไว้ในบริบท

ศิริพร ลิ้มตระการ (2535: 13) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ว่า การสอนความหมายคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้น คำศัพท์ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ภาษา ถ้าผู้ใดขาดความรู้ในด้านคำศัพท์นี้แล้ว ก็จะเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป ในการเรียนการสอนคำศัพท์มีจุดมุ่งหมายทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในบริบทต่าง ๆ และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และความนิยม นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนจำได้ทั้งรูปคำ ความหมาย การออกเสียง และสะกดได้ด้วย

2.2 หลักการเรียนรู้และการสอนคำศัพท์

ในการเรียนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น ฮัลส์ติน (Hulstijn 1992: 113-125) ฮัลส์ติน, ไฮแลนด์อร์ และ ครีเดนีส (Hulstijn, Hollander; & Creidenes 1996: 327-339) ได้แบ่งการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 2 ประการ คือ

1. การเรียนคำศัพท์แบบไม่ตั้งใจ (Incidental learning) คือการเรียนรู้คำศัพท์แบบไม่ตั้งใจ นักเรียนไม่ตั้งใจที่จะเรียนคำศัพท์นั้นในบทอ่าน และขณะเดียวกันก็ยังได้คำศัพท์มาแบบไม่ตั้งใจด้วย ในขณะที่อ่าน

2. การเรียนคำศัพท์แบบตั้งใจ (Intended learning) คือการเรียนรู้คำศัพท์แบบตั้งใจ นักเรียนมีจุดประสงค์หลักคือเรียนคำศัพท์นักเรียนต้องอาศัยการท่องจำหรือวิธีการใดๆ เพื่อจำความหมายให้ได้

ซึ่งในการเรียนคำศัพท์แบบตั้งใจนั้นฮิลเล่ (Healey. 2000: 1) ได้กล่าวเสนอการเรียนรู้คำศัพท์ดังนี้

1. จำคำศัพท์นั้นให้ได้
2. รู้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบท
3. ใช้คำนั้นได้อย่างถูกต้องในภาษาพูดและเขียน

นอกจากนั้น กูท (Groot. 2000: 5) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อความคงทนในการจำระยะยาว ดังนี้

1. สังเกตคุณสมบัติต่างๆ ของคำใหม่เช่น หน่วยคำเสียง โครงสร้าง ความหมาย และรูปแบบของคำศัพท์นั้น
2. รวมคำศัพท์เป็นเครือข่ายสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับคุณสมบัติของคำตามข้อ 1
3. หาความหมายของคำศัพท์ตามบริบทที่แสดงคุณสมบัติของคำนั้น

เช่นเดียวกับ ฮอลส์ติน (Hulstijn in press) กล่าวได้สอดคล้องกับ กูท ว่า "ผู้เรียนให้ความสนใจต่อลักษณะของการใช้คำความหมายของคำโครงสร้างคำและสนใจต่อความสัมพันธ์ภายในคำและระหว่างคำมากขึ้นเท่าไรก็จะจำข้อมูลคำศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้นเท่านั้น"

สรุปได้ว่าในการเรียนการสอนคำศัพท์นั้น มีเทคนิคหรือวิธีการสอนหลากหลายวิธีและ ไม่มีกล่าวไว้ว่าวิธีไหนเป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่ครูควรหาวิธีการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนของตน โดยพิจารณาปัจจัยต่างๆ เพื่อที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด (วิสาข์ จัติวัตร. 2541: 106)

2.3 เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้น ผู้สอนจะต้องทราบเทคนิคและวิธีสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเทคนิคและวิธีสอนคำศัพท์ที่สำคัญ ๆ มีรายละเอียดดังหัวข้อต่อไปนี้ คือ

ประเภทของคำศัพท์

บำรุง ไตรรัตน์ (2535: 10), ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522: 15) และ อัญชลี แจ่มเจริญ (2526: 7) แบ่งประเภทของคำศัพท์ได้ 2 ชนิด ตามลักษณะของการใช้ป็นดังนี้ คือ

1. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ได้พบเห็นบ่อย ๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Active Vocabulary) นอกจากครูจะสอนให้รู้จักความหมายแล้ว จะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำ ประโยค ได้ทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะขั้นการนำไปใช้

2. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ไม่ค่อยพบเห็นหรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบเห็นบ่อย ครูเพียงสอนแต่ให้ความหมายที่ใช้ในประโยคก็เพียงพอ เน้นให้นักเรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจ โดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน

นอกจากนี้ ยังได้มีการแบ่งประเภทของคำศัพท์ตามโอกาสที่จะได้ใช้หรือได้พบใน แต่ละทักษะทางภาษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (นันทิยา แสงสิน. 2527: 92) ดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน

2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ โดยคำศัพท์เพื่อการพูดจำแนกออกได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน และคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน

3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและเป็นปัญหามากสำหรับเด็กที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้

4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยาก เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

การแบ่งคำศัพท์ออกเป็นประเภทตามลักษณะการใช้และตามโอกาสดังที่กล่าวมานี้ มีผลสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ สำหรับบทบาทของผู้สอนแล้ว ผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับการใช้ในโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยในการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์นั้น หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และเกิดพฤติกรรมดังนี้ คือ ออกเสียงและสะกดคำได้ บอกความหมายของคำศัพท์

ได้ และสามารถนำคำศัพท์ที่รู้นั้นไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างถูกต้อง (อิสรา สารงาม. 2529: 78, 1981: 76)

องค์ประกอบของคำศัพท์

ศิริร แสงธนู; และ คิต พงศทัต (ตติยา เมฆประยูร. 2544: 9; อ้างอิงจาก ศิริร แสงธนู; และ คิต พงศทัต. 2521. คู่มือครูภาษาอังกฤษ ทฤษฎี และปฏิบัติ) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ มีดังนี้

1. รูปคำ (Form) ได้แก่ รูปร่าง หรือการสะกดคำนั้น ๆ ถ้าจะกล่าวตามหลักของภาษาศาสตร์อย่างเคร่งครัดแล้ว คำ ๆ เดียวกัน ความหมายเดียวกัน อาจมีรูปร่างต่างกันได้ เช่น is กับ 's หรือ will not กับ won't ในทางตรงกันข้าม man – men , walk – walked ก็มีความหมายแตกต่างกัน เพราะรูปร่างแตกต่างกัน เป็นต้น

2. ความหมาย (Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำนั้น ๆ จะมีความหมายที่แฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกัน คือ ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ความหมายจากเสียงขึ้น – ลง (Intonation Meaning)

3. ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) ซึ่งมีข้อจำกัดแตกต่างกันไปแล้วแต่ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ สำหรับภาษาอังกฤษจำแนกออกได้เป็น

3.1 ขอบเขตด้านไวยากรณ์ เช่น ในภาษาอังกฤษการเรียงลำดับคำเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นตำแหน่งของคำในประโยคที่ต่างกันไป ทำให้คำนั้นมีความหมายแตกต่างกันออกไป

3.2 ขอบเขตทางภาษาพูดและทางภาษาเขียน คำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น ไม่ใช่ในภาษาเขียนเลย ทำนองเดียวกัน คำบางคำใช้ในภาษาเขียนโดยเฉพาะ หากนำมาพูดจะฟังแปลกหู ผู้ฟังจะรู้ทันทีว่าผู้พูดไม่ใช่เจ้าของภาษา

นอกจากขอบเขตของการใช้คำแตกต่างกันไปดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีการใช้คำที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิงแต่ท้องถิ่น เช่น การใช้คำที่ต่างกันระหว่าง British English กับ American English แม้แต่ภายในประเทศเดียวกัน ก็ยังมีภาษาถิ่นที่ต่างกันไป ยิ่งกว่านั้นในท้องถิ่นเดียวกัน ยังใช้คำหรือภาษาที่ต่างกัน แล้วแต่ระดับชั้นของบุคคล ก็ยังปรากฏอยู่เป็นเรื่องราวธรรมดา

การสะสมศัพท์ด้วยตนเอง เฮกการ์ด ได้เสนอแนะวิธีการสะสมศัพท์ด้วยตนเอง ดังนี้

1. ให้นักเรียนหาความหมายจากบริบทโดยไม่ต้องหาความหมายจากพจนานุกรม
2. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ของตนเองบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์นั้น
3. คัดเลือกคำศัพท์และให้นักเรียนบันทึกบัญชีรายการคำศัพท์ไว้ในสมุดบันทึก

4. ให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชี

5. ทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชีในตอนปลายสัปดาห์

จะเห็นได้ว่าเทคนิคการสอนคำศัพท์นั้นมีหลายวิธีแต่ก็ขึ้นอยู่กับตัวครูว่าจะพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ และเลือกเทคนิคการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อให้การสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.4 การสอนคำศัพท์และขั้นตอนการสอนคำศัพท์

การสอนคำศัพท์ ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ไม่ว่าจะด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียน ผู้ที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นจะต้องรู้คำศัพท์ให้มากพอ จำให้แม่นยำ และนำไปใช้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว (ดวงเดือน แสงชัย 2531: 8; แสงทิวา ไชยยศ 2535: 2) ดังนั้นควรจะมีการเรียนการสอนคำศัพท์อย่างมีระบบ เพราะว่าการสอนคำศัพท์อย่างมีระบบเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด (Patibukht; & Wesche. 1997: 188)

นอกจากนี้ บำรุง ไตรรัตน์ (2535: 5 – 6) ได้สรุปลำดับขั้นตอนของการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ขั้นสอนฟังและสอนความหมาย
2. ขั้นสอนพูดให้ออกเสียงได้ถูกต้อง
3. ขั้นสอนอ่าน ให้เห็นส่วนประกอบของคำ อ่านให้ฟังให้อ่านและสะกดคำพร้อมกัน
4. ขั้นสอนเขียน ให้เห็นภาพหรือได้ฟังคำนั้นและเขียนให้ถูกต้อง
5. ขั้นทดสอบความเข้าใจและฝึกให้นักเรียนใช้คำศัพท์
6. ให้นักเรียนจดคำศัพท์พร้อมความหมาย

จากขั้นตอนการสอนคำศัพท์ที่กล่าวมา สรุปการสอนคำศัพท์ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการสอนฟัง – พูด ความหมายของคำศัพท์และการออกเสียงที่ถูกต้องอาจจะมีกิจกรรมดังนี้ คือ เริ่มจากแนะนำคำศัพท์โดยการใช้สื่อประกอบ จากนั้นออกเสียงและให้นักเรียนออกเสียงเลียนเสียงอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 ขั้นการสอนอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้อาจจะเป็นการจับคู่ภาพกับคำศัพท์ โดยใช้บัตรภาพและบัตรคำ สำหรับให้นักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสอนเขียนเริ่มจากการสอนตัวอักษรให้ออกเสียงและเขียนลีลาตัวอักษรในอากาศ จากนั้นเขียนตัวอักษรตามเส้นประ แล้วจึงคัดและบรรทุกลงในสมุด

ขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ในขั้นนี้เป็นการนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วฝึกสนทนา

นอกจากนี้ วิชา จิตวิทยา (2541: 74 -103) ได้กล่าวถึงเทคนิคสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. การให้คำจำกัดความ คือ การที่ครูให้คำแปล หรือคำจำกัดความคำศัพท์ที่ต้องการสอน
2. การเดาความหมายตามบริบท คือ นักเรียนจะอนุมานคำศัพท์คำนั้นอย่างคลุมเครือจากคำที่อยู่รอบ ๆ โดยไม่จดจำความหมายที่แน่นอนของคำนั้น ๆ
3. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับความหมายของคำศัพท์ใหม่ คือ การที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิม หรือโครงสร้างความรู้ที่เคยมีมาก่อนแล้ว โดยให้นักเรียนเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่เข้ากับความคิดรวบยอด หรือประสบการณ์เดิม

3.1 แผนภูมิความรู้ คือ การจัดระบบข้อมูลในรูปของแผนภูมิ โดยนักเรียนต้องนำเอาคำศัพท์ใหม่มาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม

3.2 แผนภูมิคำศัพท์ คือ แผนภูมิที่แสดงคำจำกัดความของคำศัพท์ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนจดจำและระลึกถึงความหมาย หรือความคิดรวบยอดของคำศัพท์ใหม่ได้

3.3 ตารางการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ คือ ตารางที่แสดงความสัมพันธ์หรือเปรียบเทียบความหมายของคำศัพท์ โดยใช้ตารางวิเคราะห์ความหมายสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้

3.4 ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ การแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ เพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์

3.5 ความคิดรวบยอด คือ ครูให้นักเรียนหาความสัมพันธ์ของคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์ หรือความคิดรวบยอดที่นักเรียนเคยรู้แล้วลดหลั่นตามลำดับ

3.6 การคาดเดาเรื่อง คือ การที่ครูให้นักเรียนทำนายว่า ผู้เขียนจะใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ในการวางโครงเรื่องอย่างไร

3.7 ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ คือ การบอกความสัมพันธ์ของคำศัพท์จากมากไปหาน้อยหรือสูงสุดไปต่ำสุด

4. เสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มเติมโดยครูนำคำศัพท์ที่คล้าย ๆ กัน มาเปรียบเทียบ แยกแยะหรือรวบรวมเป็นหมวดหมู่

4.1 การจัดความสัมพันธ์ของคำศัพท์ คือ กิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนจัดคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นหมวดหมู่เดียวกัน

4.2 การจัดกลุ่มคำศัพท์ของคำศัพท์ คือ การจัดกลุ่มคำโดยวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายกว้างครอบคลุมความหมายของคำศัพท์อื่น ๆ ที่มีความหมายแคบกว่า

4.3 แผนภูมิทบทวนความหมายของคำศัพท์ คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างความคิดรวบยอดกับการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์

5. การสอนคำศัพท์พิเศษ คือ การให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ที่อาจมีความหมายกำกวม ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

5.1 คำที่สะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน คือ การที่ครูสอนให้นักเรียนทราบว่าคำบางคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันอาจสะกดต่างกันได้

5.2 คำที่สะกดเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน คือ การที่ครูสอนให้นักเรียนทราบว่าคำที่สะกดเหมือนกันอาจมีความหมายต่างกันหรือมีวิธีการออกเสียงที่ต่างกัน

5.3 คำที่มีหลายความหมาย คือ การที่ให้นักเรียนตระหนักถึงว่า คำบางคำอาจมีความหมายได้หลายความหมาย ทั้งนี้ต้องพิจารณาจากบริบทเป็นสำคัญ

5.4 คำที่แสดงการเปรียบเทียบ คือ การที่ให้นักเรียนตระหนักถึงว่า คำศัพท์สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ว่ามีความสัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่ง

5.5 คำที่มีความหมายตรงตามพจนานุกรม และคำที่มีความหมายพิเศษเฉพาะบุคคล หรือมีความหมายลึก ๆ แตกต่างกัน คือ การที่ให้นักเรียนตระหนักถึงว่า คำบางคำมีความหมายกว้าง ๆ เหมือนกันแต่มีความหมายลึกต่างกัน

5.6 คำที่มีความหมายเหมือนกัน และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม คือ การที่ให้นักเรียนตระหนักถึงว่า คำบางคำอาจมีความหมายเหมือนกันและ คำบางคำอาจมีความหมายตรงกันข้ามกัน

5.7 หาที่มาของคำศัพท์ คือ การที่ครูทำให้นักเรียนทราบว่าที่มาของคำศัพท์ ทำให้การเรียนรู้คำศัพท์สนุกสนานและจำคำศัพท์นั้น ๆ ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ รูปคำ ความหมาย และขอบเขตในการใช้คำ ดังนั้น ครูผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย รวมทั้งการฝึกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์เพื่อการสื่อสาร และสอนคำศัพท์แต่ละคำ ควรสอนหลาย ๆ ครั้งด้วยโครงสร้างและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ได้เหมาะสม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศศิธร เขาวรัตน์ (2533) ศึกษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครู กับกลยุทธ์ การจำคำศัพท์ ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 37 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับ การสอน คำศัพท์แบบแปลและแบบบริบท เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ คือ 1.แบบทดสอบซึ่งแบ่งออกเป็น แบบทดสอบ วัดกลยุทธ์ในการจำคำศัพท์ของผู้เรียน และแบบทดสอบวัด ความสามารถในการจำคำศัพท์ของ

ผู้เรียน และ 2.วิธีสอน คำศัพท์ของครูซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ วิธีสอนคำศัพท์แบบแปล และแบบบริบท วิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบค่าสถิติ (t-test Dependent Group) และไค-สแควร์ (Chi-square) พบว่า ความสามารถในการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนคำศัพท์ด้วยวิธีบริบท สูงกว่าวิธีแปลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในวิธีการ สอนคำศัพท์ แบบแปลและแบบบริบทผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการจำคำศัพท์ 7 ชนิดเหมือนกันคือ การเชื่อมโยง การผูกคำให้เป็นเสียงคล้องจองกัน การแตกลูกคำที่สัมพันธ์กันทางความหมาย การนำคำมาสร้างบริบทใหม่ ที่มีความหมาย การสร้างจินตภาพให้กับคำศัพท์ใหม่ การใช้กริยาท่าทาง ควบคู่กับความหมายของคำที่เรียนเพื่อช่วยความทรงจำ และจำคำที่เป็นใจความหลัก ส่วนกลยุทธ์การทบทวนคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพทั้งวิธี แบบแปล และแบบบริบทผู้เรียนใช้กลยุทธ์การทบทวน 6 ชนิด เหมือนกันหมดคือ การท่องจำบ่อย ๆ อ่านบ่อย ๆ เขียนบ่อย ๆ ใช้พูดบ่อย ๆ ฟังบ่อย ๆ และนำคำมาเล่นเป็นเกมส์ จำนวนความถี่ ของการใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์และกลยุทธ์การทบทวนคำศัพท์ อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในวิธีแบบแปลและแบบบริบท แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ วิธีการสอนคำศัพท์ ของครูมีความสำคัญกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียน

มาริสสา สิงหพันธุ์ (2540) ศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการฝึกเดาคำศัพท์โดยใช้หน่วยคำเต็ม เพื่อช่วยนักเรียนในการหาความหมาย ผู้ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 34 คน แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิต โรงเรียน อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บข้อมูลการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบการหาความหมายของ คำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง บันทึกของผู้สอน บันทึกของนักเรียน และแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ โครงการวิจัยการเรียนการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ต้องการศึกษว่า หน่วยคำเต็มสามารถช่วยนักเรียนเดาความหมาย ของคำศัพท์ได้หรือไม่ ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบก่อน การทดลองแล้ว ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนได้ทำการทดลองโดยการ ฝึกนักเรียนให้รู้จักหน่วยคำเต็ม และนำหน่วยคำเต็มนี้ไปใช้ใน การเดาคำศัพท์ 3 ครั้ง โดยใช้สแครฟโฟลด์เป็นแม่แบบในการ ช่วยฝึก หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบหลังการทดลอง ผลจากการทดลองแสดงให้เห็นว่าหน่วยคำเต็มสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ ได้รวมทั้งทัศนคติของนักเรียนในการเรียนรู้อังกฤษยังเปลี่ยน แปลงไปในทางที่ดีอีกด้วย นอกจากนี้ผลจากแบบทดสอบก่อน และ หลังการทดลองยังชี้ให้เห็นว่า ลักษณะที่แตกต่างกันของหน่วยคำ เต็มและระดับการใช้ความคิดของนักเรียนในขณะทำแบบทดสอบ นั้นทำให้ความสามารถของนักเรียนในการหาความหมายของคำศัพท์ นั้นต่างกัน ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการฝึกฝนเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การฝึกใช้ทักษะในการคิดของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น

ศิริพร บุญเรือง (2541) ศึกษาเพื่อที่จะค้นหว่านักเรียนมีปฏิกิริยาต่อคำศัพท์ใน บริบทใหม่ อย่างไร ผู้ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในโปรแกรมศิลป์-คำนวณ จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย คือ สมุดบันทึกของนักเรียน สมุดบันทึกของครู สมุดบันทึกคำศัพท์ของนักเรียน และแบบสอบถาม หลังจากให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ 5 คำจากแต่ละบทเรียน 6 บทเรียน นักเรียนจะค้นหว่าคำศัพท์ที่นักเรียนเลือกจาก บทเรียนนั้นใช้แตกต่างอย่างไรในบริบท โดยการอ่านกวาด สายตาจากหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน 3 ฉบับ นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าหาคำศัพท์ที่เลือกจากหนังสือเรียน 6 บทเรียนด้วยตนเอง ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้และ เพิ่มพูนคำศัพท์ในบริบทใหม่ จากผลการทดลอง นอกจากนั้น นักเรียนที่ชอบมีวิธีการเรียนแบบมีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) สามารถเปลี่ยนวิธีการเรียน เป็นแบบที่มีตัวนักเรียนเองเป็นจุดศูนย์กลาง (Student-centered) ได้ และนักเรียนที่มีวิธีการเรียนแบบที่มีตนเอง เป็นจุดศูนย์กลาง (Student-centered) อยู่แล้ว ก็ยังคงยึด รูปแบบการเรียนแบบเดิม นักเรียนทั้งสองคนได้ประโยชน์ หลายอย่างจากการทดลองนี้ ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับ การผันคำ การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากกว่าที่นักเรียนเคยรู้ การเรียนรู้ความหมายของ แต่ละคำศัพท์เพิ่มขึ้นจากบริบทใหม่ และพัฒนาทักษะการใช้ พจนานุกรม เหตุผลที่ทำให้การทดลองนี้ประสบความสำเร็จคือ กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน แรงจูงใจ เชิงบวก ความเหมาะสมของสื่อ (Materials) ที่ใช้ และ ความเหมาะสมในบทบาทของครู

งานวิจัยต่างประเทศ

บราวน์ (Brown. 1978) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งในรัฐโอคลาโฮมา หลักสูตร 2 ปี กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเรียงความภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งสอนคำศัพท์เป็นคำๆ โดยไม่มีบริบทประกอบ กลุ่มที่สองสอนคำศัพท์โดยมีเนื้อหาบริบทประกอบ และกลุ่มที่สามไม่สอนเรื่องคำศัพท์ให้แก่ นักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองมีความรู้เรื่องคำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่สามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มที่สองมีผลสัมฤทธิ์การรู้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มที่หนึ่ง

เฮย์ส (Hayes. 1986) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้บริบทของนักเรียนผิวดำเกรดหก ในโรงเรียนประจำอำเภอโอคลาโฮมา จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้บริบท 5 ประเภท คือ คำตรงข้าม คำเหมือน การบรรยาย ประสบการณ์ภาษา และเหตุผล ของนักเรียนผิวดำเกรดหก ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนหญิง และชาย ผิวดำ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับเกรดหกของโรงเรียนประจำอำเภอโอคลาโฮมา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบการอ่านโดยใช้บริบท และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แคลิฟอร์เนีย ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบการอ่านโดยใช้บริบทมีความเชื่อมั่นในด้าน

บริบทต่างๆ นักเรียนเพศหญิง และเพศชายมีความคล้ายคลึงกันในการเลือกใช้บริบทและนักเรียนเลือกใช้บริบทประเภทคำเหมือนดีกว่าด้านอื่นๆ ทุกด้าน

เฮซ (Haase, 1989: 2264a) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์โดยวิธีการแนะนำให้เห็นภาพ และวิธีการให้นิยามเองสำหรับนักศึกษาที่เข้ามาเรียนใหม่ กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนก่อนและหลังการทดลองสอนจากจำนวนข้อสอบ 2 ชุด คือ แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์นั้นใช้คำศัพท์จากหนังสือเรียนจาก 4 หัวข้อเรื่อง ส่วนการจัดหมวดหมู่คำศัพท์นั้นใช้ข้อสอบของ Gatas Mac Gintic Reading ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีแนะนำมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีการให้นิยามเองและจากการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างพบว่าการใช้บัตรคำแถบประโยค ประโยค สามารถช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ดีขึ้น

ออย และ คิมโซห์ (Ooi; & Kim – Seoh, 1996) ได้ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนันทยาง ประเทศสิงคโปร์ จำนวน 110 คน เป็นผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา 20 คน และไม่ใช่เจ้าของภาษา 90 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูงปานกลาง และต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บทเรียนที่มีการคละคำ จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 50 ข้อ ผลการทดลองปรากฏว่าผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาและมีความสามารถในการเรียนสูงสามารถใช้คำที่เป็นรูปศัพท์เดิม (original word) ได้มากกว่าสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางและต่ำนั้นพบว่าผู้เรียนไม่สามารถแยกคำที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มคำเดียวกันได้ นอกจากนั้นผู้เรียนยังไม่สามารถใช้คำที่ปรากฏร่วมกัน (collocation) และมีความรู้เกี่ยวกับรากคำของคำศัพท์น้อย

ผลการศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ ล้วนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางการเรียนทักษะต่างๆ ของผู้เรียนได้ และองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ คือ การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่พบส่วนใหญ่จะเน้นกระบวนการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่าน ส่วนในด้านทักษะการฟัง พูด และเขียน ยังพบงานวิจัยค่อนข้างน้อย

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ผู้วิจัยคาดว่า การเรียนรู้คำศัพท์ที่เน้นกลวิธีการเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำและบริบทคำ จะสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนทักษะด้านอื่นๆ นอกเหนือจากทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ และช่วยทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ ” มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 จำนวน 14 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 375 คนซึ่งในแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบละความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42101 โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมา 1 ห้อง (เป็นห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอน) ได้กลุ่มตัวอย่าง 31 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทดลองและเก็บข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีการประเมินผลการเรียน
3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งจัดสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น

4. ครูและนักเรียนกลุ่มทดลองจดบันทึกหลังการเรียนการสอน เมื่อจบแต่ละแผนการสอน
5. หลังจากที่ได้ดำเนินการสอนครบ 10 แผนแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบก่อนเรียน
6. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
7. ตรวจและนำคะแนนแบบสอบถามมาเฉลี่ยเพื่อหาข้อสรุป
8. รวบรวมประเด็นสำคัญบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และบันทึกหลังการสอนของครู
9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 บทเรียน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน
4. แบบบันทึกหลังการสอนของครู

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการทดลอง

1. แผนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บทเรียน ใช้เวลาในการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ โดยจำแนกได้ดังนี้

Word Analysis

1. Roots	4 ข้อ	2. Prefixes	4 ข้อ
3. Suffixes	4 ข้อ	4. Compound words	4 ข้อ

Guessing the meaning from context clues

1. Definitions	4 ข้อ	2. Restatement	4 ข้อ
3. Comparison	4 ข้อ	4. Contrast	4 ข้อ
5. Examples	4 ข้อ	6. Synonyms	4 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างแผนการสอน มีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1.1 การพิจารณาเนื้อหาคำศัพท์ที่ควรสอน

1.1.1 ศึกษาคำศัพท์จากจุดประสงค์โดยรวมของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 สังเคราะห์จุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ ได้ขยายหัวข้อคำศัพท์ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102

Communication Focus	Topic Vocabulary
1. to talk about interests	- Entertainment , Family , Numbers , Time
2. to give facts and figure	- Crime ,Police , Security , Appearance
3. to talk about travel and experiences	- Entertainment , Family
4. to describing people	- Appearance
5. to explain procedures	- Leisure
6. to talk about leisure activities	- Appearance , Leisure , Television
7. to describe a flat or house	- Accommodation , Furniture and equipment , Location , Transport , Directions
8. to talk about fixed arrangements	- Food , Months , Numbers , Streets
9. to make resolutions	- Food , Numbers , Streets
10. to describe the weather	- Seasons , Weather
11. to make prediction	- Countryside
12. to read the weather forecast	- Countryside , Seasons , Weather , Vegetables

1.1.2 นำข้อมูลขยายคำศัพท์ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จะต้องรู้จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และจากแบบเรียน English In Mind มาวิเคราะห์ รวมถึงความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายวิชา ภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 ผลปรากฏว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนควรรู้คำศัพท์ต่างๆ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตาราง 2 ตารางขอบข่ายคำศัพท์ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102

คำศัพท์	
1. เวลา	Time
2. อาหาร	Food
3. ทิศทาง	Directions
4. อากาศ	Weathers
5. บุคลิกลักษณะ	Personalities
6. สถานที่	Places
7. ฤดู	Seasons
8. สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ	Things
9. เครื่องนุ่งห่ม	Clothes
10. สุขภาพ	Health
11. ความบันเทิง	Entertainment
12. ลักษณะนิสัย	Characteristics

1.2 วิเคราะห์กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยพิจารณาจากการปรากฏร่วมของการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) โดยศึกษาจาก เอ็ดการ์ (Edgar. 1971) เบลลาฟิโอเร (Bellafiore. 1980) เฮลแมน แบลร์ และ รูเพลย์ (Heilman, Blair; & Rupley: 1994) เรืองสุข วัชรปราการ และอัญชลี พงศ์พันธุ์ (2533) และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านและคำศัพท์ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสอนดังนี้

Word Analysis

1. Roots
2. Prefixes
3. Suffixes
4. Compound words

Guessing the meaning from context clues

1. Definitions
2. Restatement
3. Comparison
4. Contrast
5. Examples
6. Synonyms

2. สร้างแผนการสอนคำศัพท์ตามตารางขอบข่ายเนื้อหาคำศัพท์ โดยที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาจาก เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2534: 27) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation)
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

3. ขั้นฝึกหัด (Practice)
4. ขั้นสร้างกิจกรรมเสริม (Transfer activity)
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation)

โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนกิจกรรมในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดังนี้

2.1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation) เป็นขั้นที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและเตรียมความพร้อมก่อนที่จะลงมือทำแบบฝึกหัด ด้วยการแจ้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการทำแบบฝึกหัดในบทนั้นตลอดจนบทวนและให้ความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป

2.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาที่ต้องการให้นักเรียนฝึก และอธิบายการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และและการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ที่จำเป็น เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่กิจกรรมขั้นฝึกหัด

2.3 ขั้นฝึกหัด(Practice)เป็นขั้นที่ให้นักเรียนฝึกการเรียนรู้การวิเคราะห์คำ (word Analysis) และและการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ตลอดจนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อการสอนคำศัพท์อีกครั้งตามจุดประสงค์นำทางที่กำหนดไว้

2.4 ขั้นสร้างกิจกรรมเสริม (Transfer activity) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น

2.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบท เพื่อวัดความสามารถในการเรียนรู้การวิเคราะห์คำ (word Analysis) และและการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ แบบทดสอบรายบทมีคะแนนเต็ม แบบทดสอบละ 10 คะแนน แบบปรนัย หรืออัตนัย ใช้เวลาในการทำ 10 นาที เนื้อหาที่สอบเกี่ยวกับความหมายคำศัพท์ และกลยุทธ์ในการได้มาซึ่งความหมายคำศัพท์

3. นำแผนการสอนและแบบฝึกหัดวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศรวม 2 ท่าน ตรวจสอบไขความถูกต้องของภาษา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแผนการสอนและแบบฝึกหัดวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
2. รวบรวมประเด็นสำคัญของแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน แล้วสรุปเป็นค่าร้อยละ
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกหลังการสอนของครูสรุปเป็นข้อสังเกต แล้วรายงานเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความสามารถของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อหาค่าความแตกต่างทางสถิติ ของคะแนน ก่อน และหลังการทดลอง จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร t- test แบบ Dependent ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	$\bar{D}$	t	Sig
ก่อนเรียน	40	18.61	5.366			0.01
				8.129	17.379**	
หลังเรียน	40	26.74	6.125			

จากตาราง 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 18.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.366 และคะแนนหลังการใช้แบบฝึกเท่ากับ 26.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.125 คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเท่ากับ 8.129 ค่าสถิติ t เท่ากับ 17.379 แสดงว่าความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นคำถามชนิดปลายเปิด 3 ข้อ ซึ่งให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หลังจากที่ได้เรียนจบในแต่ละแผนแล้ว จำนวน 10 แผนการสอน ซึ่งมีแนวทางในการประเมินดังนี้

2.1 นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ช่วยในการเรียนได้

2.2 นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้น

2.3 นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียนจำนวน 31 คน มาวิเคราะห์ โดยการจับประเด็นหลักจากแบบบันทึกของนักเรียน มาแจกแจงความถี่ สรุปผลเป็นร้อยละ ดังปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

พฤติกรรม	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	ค่าเฉลี่ย
%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
1. นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ช่วยในการเรียนรู้ได้	69.66	86.00	85.50	63.66	88.00	68.33	93.00	66.00	92.50	83.00	80.00*
เหตุผล											
- ตัวชี้แนะปรากฏในประโยคให้เห็นชัดเจน	94.00	80.00	84.00	86.00	90.00	92.00	96.00	88.00	95.00	80.00	
- มีความเข้าใจในกลวิธี	85.00	92.00	85.00	90.00	86.00	85.00	90.00	89.00	90.00	86.00	
- ความซับซ้อนของประโยคทำให้สังเกตคำได้ยากขึ้น	30.00	-	-	15.00	-	28.00	-	21.00	-	-	
2. นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้น	89.00	85.67	91.34	90.00	88.00	87.00	83.34	86.00	90.67	87.00	87.81*
เหตุผล											
- ฝึกจากความรู้และแบบฝึกในใบงาน	88.00	92.00	96.00	95.00	80.00	90.00	85.00	90.00	92.00	86.00	

ตาราง 4 (ต่อ)

พฤติกรรม	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	ค่าเฉลี่ย
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
- ใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์	89.00	85.00	90.00	90.00	92.00	86.00	90.00	88.00	90.00	90.00	
- ดูตัวชี้แนะในแต่ละกลวิธี	90.00	80.00	88.00	85.00	92.00	85.00	90.00	80.00	90.00	85.00	
3. นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	83.34	89.34	90.67	89.34	92.67	90.67	88.00	92.67	90.67	86.67	98.07*
เหตุผล											
- เดาความหมายคำศัพท์ในการอ่านประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น	80.00	90.00	92.00	86.00	94.00	90.00	88.00	90.00	90.00	90.00	
- นำไปใช้ในการทำข้อสอบ	85.00	88.00	90.00	90.00	92.00	92.00	90.00	96.00	92.00	85.00	
- การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ	85.00	90.00	90.00	92.00	92.00	90.00	86.00	92.00	90.00	85.00	

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ดังนี้ ประการแรก นักเรียนสามารถใช้กลวิธีช่วยในการเรียนได้อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 80.00 หมายถึง นักเรียนได้รับประโยชน์จากการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี ประการที่สอง นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 87.81 หมายถึง นักเรียนนำกลวิธีไปใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์ได้ดีขึ้น และประการสุดท้าย นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 98.07 หมายถึง นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนของครู แผนการสอนของแต่ละแผน ซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกของนักเรียนจำนวน 31 คน โดยการสังเกตจากสภาพจริง จำนวน 10 แผนการสอนมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นตอน (ขั้นกระตุ้นความสนใจ , ขั้นนำเสนอ , ขั้นฝึกหัด , ขั้นสร้างกิจกรรมเสริม และขั้นประเมินผล ในแผนการจัดการเรียนรู้) โดยมีแนวทางการวิเคราะห์ดังนี้

1. นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูล จากการประเมินนักเรียนจำนวน 31 คน จากแบบบันทึกการสอนของครู 10 แผน มาวิเคราะห์ แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง ดังต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation) ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้นักเรียนจะให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สังเกตได้จากการตั้งใจฟังคำอธิบาย และใส่ใจในการทำกิจกรรม เพราะในใบงานการทำกิจกรรมจะมีรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจ และประโยคหรือข้อความที่มีขนาดใหญ่ชัดเจน คำถามที่ไม่ซับซ้อน นักเรียนแต่ละคนสามารถตอบได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าตนเองทำได้ ก็จะมีกำลังใจในการเรียนรู้ขั้นต่อไป สังเกตจากการตั้งใจทำหรือตอบคำถามด้วยตัวเอง ไม่ถามเพื่อน ๆ

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาที่ต้องการให้นักเรียนฝึก โดยเริ่มจากตัวอย่างประโยคเดียว ซึ่งนักเรียนสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน พร้อม

อธิบายเพิ่มเติมด้วยตนเองให้สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ปรากฏในใบงาน (ขั้นกระตุ้นความสนใจ) นักเรียนที่เข้าใจได้โดยง่ายรับอาสาเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งสามารถทำได้ดีและเกิดความสนุกสนาน ไม่ตึงเครียดกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ในใบงานของแต่ละเรื่องมีตัวอย่างคำศัพท์มากในใบความรู้ที่ 2 ซึ่งนักเรียนทำความเข้าใจไปบ้างในชั้นเรียน นักเรียนต้องนำกลับไปทบทวนเพิ่มเติมนอกห้องเรียนด้วยตนเอง ผู้สอนช่วยในการทบทวนโดยการถาม – ตอบปากเปล่าก่อนสอบทบทเรียนต่อไป ปรากฏว่านักเรียนนำไปฝึกใช้ และนำมาเชื่อมโยงกับบทเรียนใหม่ได้เป็นอย่างดี

3. ขั้นฝึกหัด (Practice) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนฝึกการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ตามรูปแบบของภาษาในแต่ละแผนการสอน ในขั้นตอนนี้จัดกิจกรรมให้นักเรียนทำ ใบงานเป็นคู่ ช่วยกันคิด ค้นคว้าหาคำตอบ โดยในแต่ละแผนจะต้องสลับปรับเปลี่ยนคู่ให้เกิดความหลากหลายในการทำกิจกรรม ซึ่งพบว่า คู่นักเรียนเก่ง – อ่อน และนักเรียนเก่ง – เก่ง จะทำงานด้วยความรวดเร็ว แต่คู่เรียนอ่อน – อ่อน จะทำงานค่อนข้างช้า แต่คำตอบที่ได้ถูกต้องเหมือนกัน เนื่องจากนักเรียนศึกษาจากใบความรู้และตัวอย่างที่มีให้ ในแผนการสอนที่ 3 – 10 ผู้สอนพยายามจับคู่ให้นักเรียนที่เรียนเก่งคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน และสนับสนุนนักเรียนที่เรียนอ่อนให้เป็นตัวแทนคู่ของตนอภิปรายคำตอบหน้าชั้นเรียน ในช่วงแรกต้องใช้เวลามากพอสมควร แต่ในช่วงหลังนักเรียนเข้าใจและมั่นใจมากขึ้น การอภิปรายคำตอบหน้าชั้นเรียนลดความตึงเครียดลงไปมาก ในแผนการสอนที่ 7 – 9 มีเวลาให้นักเรียนเพิ่มเติมความรู้ในใบงานเป็นรายบุคคล และให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยกันทำ ผู้สอนชี้แนะสิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุง

4. ขั้นสร้างกิจกรรมเสริม (Transfer Activity) เป็นขั้นที่นักเรียนทำกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น ซึ่งในขั้นนี้มีกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันทำในชั้นเรียนก่อน โดยในใบงานจะเป็นตัวอย่างข้อความ , บทความ , ข่าว , โฆษณา ที่นักเรียนสามารถพบโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน ในการทำกิจกรรมกลุ่มนักเรียนช่วยกันทำและหาความหมาย สามารถทำได้ดี มีความชัดเจนในการอภิปรายคำตอบ แต่ในการทำกิจกรรมรายบุคคล ผู้สอนกำหนดให้นักเรียนหาบทความนอกชั้นเรียน แล้วนำกลับมาส่งและอภิปรายหน้าชั้นเรียน นักเรียนบางคนเกิดความสับสนจากความซับซ้อนของประโยคในบทความ และความหลากหลายของคำศัพท์ ที่นอกเหนือจากในแบบฝึกหัดและใบความรู้ที่นักเรียนได้ศึกษา อย่างไรก็ตาม นักเรียนทุกคนได้พยายามทำงานส่งทุกคน ซึ่งให้เห็นถึงความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และความเอาใจใส่ที่จะเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น

5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) หาค่าเฉลี่ยและแปลผล พบว่า แบบฝึกทำยบทในเนื้อหา กลวิธี เรื่อง Root , Suffixes , Compound words , Definitions , Comparison และ Synonyms อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยชั้นดีมาก ส่วนเนื้อหาที่เหลือทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี

จากการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอนของครู ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสังเกตพฤติกรรมโดยทั่วไปภายในห้องเรียน แสดงว่านักเรียนมีความสามารถใช้กลวิธีการเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์
3. เพื่อศึกษาความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์

สมมติฐานในการวิจัย

การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จะทำให้ความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์หลังเรียนของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ต 42102 โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมา 1 ห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอน ได้กลุ่มตัวอย่าง 31 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 บทเรียน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
4. แบบบันทึกหลังการสอนของครู

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จำนวน 40 ข้อ
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีการประเมินผลการเรียน
3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งจัดสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น
4. ครูและนักเรียนกลุ่มทดลองจดบันทึกหลังการเรียนการสอน เมื่อจบแต่ละแผนการสอน
5. ตรวจและนำคะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทมาเฉลี่ยเพื่อหาข้อสรุป
6. หลังจากที่ได้ดำเนินการสอนครบ 10 แผนแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบก่อนเรียน
7. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
8. รวบรวมประเด็นสำคัญจากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบบันทึกหลังการสอนของครู
9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. รวบรวมประเด็นสำคัญของแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน แล้วสรุปเป็นคำร้อยละ
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู สรุปเป็นข้อสังเกตแล้วรายงานเป็นความเรียง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าผลของการนำเสนอครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจะได้บทเรียนด้านการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท มีความสามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน
2. นักเรียนสามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท มาพัฒนาปรับใช้ร่วมกันในการพัฒนาการเข้าใจคำศัพท์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ทั้งนี้ อาจจะมีสาเหตุดังนี้

1. กลวิธีการสอนคำศัพท์ทั้ง 5 ขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนมีลำดับการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยเริ่มจาก การกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเนื้อหาที่จะเรียน ให้ความรู้ที่ตรงประเด็น และเหมาะสมกับความต้องการ ฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยเชี่ยวชาญ และสร้างกิจกรรมเสริมเพื่อนำความรู้ไปใช้ได้เหมาะสม และสุดท้ายกลับมาทดสอบตนเอง เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 เห็นประโยชน์ในเรื่องของตัวชี้แนะปรากฏในประโยคให้เห็นชัดเจน และมีความเข้าใจในกลวิธี เนื่องจากการสอนแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนสอดคล้องกัน เมื่อนักเรียนเรียนรู้แล้วเกิดความ

เข้าใจมากขึ้น ทำให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำศัพท์มากขึ้น ซึ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกหลังการเรียนรู้อีกประเด็นหนึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น หลังหลังจากได้ฝึกฝนเรียนรู้จากใบความรู้ และแบบฝึกในใบงาน นักเรียนสามารถนำไปพัฒนาในการเดาความหมายคำศัพท์ ในการอ่านประเภทต่าง ๆ การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ และนำไปใช้ในการทำข้อสอบได้อย่างดี สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนของครู ซึ่งพบว่า นักเรียนให้ความสนใจและแสดงความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นักเรียนตั้งใจฟังคำอธิบาย และเอาใจใส่ในการทำกิจกรรม

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ความซับซ้อนของประโยคทำให้นักเรียนบางส่วนสังเกตคำได้ยากขึ้น ซึ่งจะพบในแผนการสอนที่ 1 , 4 , 6 และ 8 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนของครู นักเรียนซึ่งระบุปัญหานี้ในชั้นสร้างกิจกรรมเสริม จากเนื้อหาที่นักเรียนต้องค้นคว้านอกห้องเรียนมาอภิปรายหน้าชั้นเรียน การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำ ทำให้เกิดความสับสนในการนำไปใช้ ส่วนในแผนการสอนที่ 4 , 6 และ 8 พบว่า ในชั้นฝึกฝน (Practice) ใบงานในชั้นฝึกหัดมีเพียงชุดเดียว ซึ่งไม่เพียงพอในการฝึกให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการนำไปใช้ ในชั้นสร้างกิจกรรมเสริม ผู้สอนได้แก้ปัญหาโดยการเพิ่มใบงาน และเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันในห้องมากขึ้นในคาบเรียนต่อไป ซึ่งในแต่ละบทเรียนสามารถนำความรู้มาผสมผสานใช้ร่วมกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮซ. (Haase. 1989) การใช้บัตรคำ , แถบประโยค , ใบงาน สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ได้ดีขึ้น

2. รูปแบบของกิจกรรมในแต่ละแผนการสอนมีความหลากหลาย มีการอ่าน จับคู่ เติมคำ ถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ตาราง กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายหน้าชั้นเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข จากผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการสอนของครู พบว่า นักเรียนร่วมอภิปรายตอบข้อซักถามของครู และตั้งใจทำแบบฝึกหัดอย่างดี จากการตรวจเช็คใบงานอาจจะไม่ถูกต้องสมบูรณ์ทุกคน แต่ส่วนใหญ่ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสเซอร์. (Visser. 1990) ได้ทำการศึกษาผลลัพธ์เทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ภาระงาน ที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียนในการหาความหมายของคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลอง กระตุ้นให้นักเรียนมีการอภิปรายในการหาคำศัพท์ได้อย่างดี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนร้อยละ 85 – 90 มีความเข้าใจในกลวิธี สามารถนำไปใช้ช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้มากขึ้น และจากผลการวิเคราะห์จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู ในกิจกรรมหลากหลายทั้งกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ และกิจกรรมเดี่ยว พบว่า กิจกรรมคู่ที่จัดให้นักเรียนแบบอิสระความสามารถ ได้การทำงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด หลังจากเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและ

กัน นักเรียนมีท่าทางที่ผ่อนคลาย ไม่รู้สึกกลัวหรือพะวงในการตอบผิด จากประเด็นย่อยในบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนบางคนกลัวในการตอบผิด แต่เมื่อตอบแล้วครูและเพื่อนให้การชี้แนะเพิ่มเติมทำให้รู้สึกสบายใจที่จะตอบมากขึ้น นักเรียนอ่อนมีความรู้สึกกล้าที่จะเข้าร่วมในการทำกิจกรรม แต่อย่างไรก็ตาม ในการทำกิจกรรมรายบุคคลนักเรียนบางคนยังทำได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนก็สามารถทำได้ดีและคล่องแคล่วขึ้น

3. เนื้อหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้จัดลำดับจากง่ายไปสู่ยาก เริ่มจากการเรียนกลวิธีการวิเคราะห์คำศัพท์ในแผนการสอนที่ 1 – 4 ในระดับคำ ไปสู่กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทในระดับประโยค ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ได้เรียนจากการวิเคราะห์คำ ไปใช้ในการเรียนกลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจกลวิธีการเรียนรู้ทั้งสองประเภทได้ดีขึ้น ดังเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ร้อยละ 80 – 90 ของนักเรียนสามารถใช้ตัวชี้แนะที่ปรากฏในประโยคอย่างชัดเจนในแต่ละกลวิธีมาช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์มากขึ้น

ในลักษณะของเนื้อหาในกลวิธี ผู้วิจัยได้จัดลำดับการนำเสนอคำศัพท์ โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคย เป็นคำศัพท์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาในชั้นเรียน และพบบ่อยในหนังสือทั่วไป ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกหลังการสอนของครู พบว่า นักเรียนรับอสาแนะนำสอนอภิปรายหน้าชั้นเรียนได้ดี และเกิดความสนุกสนานส่งผลให้นักเรียนเข้าใจเป้าหมายในการเรียนรู้มากขึ้น ในใบความรู้ที่ 2 มีตัวอย่างคำศัพท์มากและหลากหลาย มีคำศัพท์ตามเนื้อหาบางส่วนเพิ่มเติม นักเรียนต้องนำกลับไปทบทวนด้วยตนเอง ผู้สอนช่วยในการทบทวนโดยการถาม – ตอบปากเปล่าก่อนสอบทบทวนนักเรียนถัดไป ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่นำไปฝึกใช้ และนำมาเชื่อมโยงกับบทเรียนใหม่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร บุญเรือง. (2541) ซึ่งพบว่าการกิจกรรมและเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับความต้องการของนักเรียน และความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ได้

อย่างไรก็ตามมีประเด็นย่อยจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนบางคนต้องใช้เวลาพอสมควรในการเชื่อมโยงเนื้อหาจากแผนการสอนที่ 1 , 2 , 3 หรือ 4 นำไปใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เมื่อต้องนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน อาจทำให้เกิดความสับสนในความซับซ้อนของประโยคบ้าง ซึ่งผู้สอนได้เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ให้นักเรียนสามารถนำไปฝึกนอกเวลาเรียน พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี – ดีมาก

4. แรงจูงใจในการเรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีความเอาใจใส่ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ดังนั้นแรงจูงใจสำคัญในการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ คือ การนำไปใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป และนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่งคือการใช้ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และข้อสอบวัดผลความรู้ทั่วไป จากผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยการนำไปใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การฝึกหาความหมายคำศัพท์จากโครงสร้างคำ และบริบทคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซาเวนี คำเลิศลักษณ์ (2542) ที่พบว่าแรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ

จากการอภิปรายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ หลังการทดลองเพิ่มขึ้นทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (Word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้รู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้น ด้วยเนื้อหา กลวิธีการสอน รูปแบบกิจกรรม และแรงจูงใจในการเรียนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ส่งผลดีทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ ญัษฐาไกร. (2549) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและ พัฒนา กิจกรรมเสริมประกอบการสอนกลวิธีการเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ตลอดจนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาแบบฝึกกลวิธีการสอนคำศัพท์

1.1 เนื้อหาในการจัดทำแบบฝึกหัด ควรให้สอดคล้องกับแบบเรียนที่นักเรียนใช้อยู่ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับคำศัพท์ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษตามปกติ

1.2 ในการสอนควรเริ่มจากคำศัพท์ที่ง่าย สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน หรือเป็นประโยคที่เห็นตัวชี้แนะอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนมีความพยายามในการศึกษาคำและประโยคที่ซับซ้อนต่อไป

1.3 การจัดทำใบความรู้และใบงานประกอบการเรียนการสอน ควรมีรูปแบบที่ชัดเจน น่าสนใจมีรูปภาพประกอบบ้างเล็กน้อย นักเรียนสามารถเพิ่มสีสันลงในใบงานเพื่อผ่อนคลาย ไม่เป็นทางการจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกหัดวิธีการสอนคำศัพท์ไปใช้ในการเรียนการสอน

2.1 การฝึกคำศัพท์ในขั้นนำเสนอกิจกรรม (presentation) เป็นขั้นสำคัญที่ผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลทางภาษาอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนอาจจะต้องมีส่วนช่วยในการอธิบายหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัยหลังจากได้ศึกษาใบความรู้ และใบงานแล้ว และยังมีข้อซักถามที่ไม่เข้าใจ

2.2 ครูผู้สอนควรปรับเวลาในการใช้แบบฝึกหัดวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับความยากง่ายของเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียน เช่น ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation) เป็นการเตรียมความพร้อม และแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ ดังนั้นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมนี้ควรจะใช้เวลาในการชี้แจงที่พอสมควรไม่มากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ส่วนขั้นฝึกหัด (Practice) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกการเรียนรู้ ตลอดจนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ในขั้นนี้จึงควรกำหนดเวลาให้ผู้เรียนปฏิบัติมากกว่าขั้นกระตุ้นความสนใจ เนื่องจากนักเรียนจะได้มีเวลาในการวิเคราะห์คำไม่เร่งรีบจนเกินไป เป็นผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงควรเพิ่มเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ด้านโครงสร้างคำ (word structures) และบริบทคำ (context clues) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อศึกษาความแตกต่างทางด้านความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

3.2 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาให้มากขึ้น เช่น คำศัพท์ธุรกิจสำหรับการศึกษาทางด้านธุรกิจ คำศัพท์เทคนิคสำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

3.3 ศึกษาวิธีการเดาความหมายจากบริบทเพิ่มเติม รวมทั้งการเดาความหมายโดยนับจากเครื่องหมายวรรคตอน ในการพัฒนาความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*
ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
 พัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2539) *ยุทธศาสตร์ในการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520) *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ชำเลียง ตริเตชา. (2540) *การศึกษาการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น*
ประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. 172-173: 7-8.
- чимมี อุปรา. (2541) *การวิเคราะห์คำศัพท์และขอบข่ายความหมายที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน*
ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร-
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532) *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- ทณู เตียวรัตนกุล. (2549) *คู่มือติวเข้มเพิ่มคะแนนสอบภาษาอังกฤษ*. สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา จำกัด.
 กรุงเทพฯ.
- . *คลังข้อสอบภาษาอังกฤษ ม. 3*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- พัชรีย์ สีดาคำ. (2542) *แบบทดสอบเสริมทักษะภาษาอังกฤษหลัก 7*. บริษัท สำนักพิมพ์ดอกหญ้า
 วิชาการ จำกัด. กรุงเทพฯ.
- ธีรนนท์ ตานนท์. (2541) *การสร้างความคุ้นเคยคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วารสาร
วิจัยของสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดร้อยเอ็ด: 77-84.
- นันทนา คำภาพันท์. (2540) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น*
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการสอน
ปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นันทพร คชศิริพงษ์. (2526) “ *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์*
ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดมีเกมและไม่มีเกม
ประกอบ.” วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิเชียร ไชยทน. (2538) “การพัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร.” วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2548) การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรียัย วรรณประเสริฐ. (2525) วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2536) คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เลิศ เกสรคำ. *Grammar and Techniques of the English Language*. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2528
- . (2539) *Standard Grammar & Expression 3*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ.
- . (2534) *Standard Grammar & Expression 6*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ.
- สันทัศน์ หอมสมบัติ. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบและแบบฝึกหัดตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถ สัมพันธรักษ์ และ อาจิณ มารีประสิทธิ์. (2539) หนังสือเรียนภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนกลาง *Current English 1*. บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด. กรุงเทพฯ.
- . (2539) หนังสือเรียนภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนกลาง *Current English 3*. บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด. กรุงเทพฯ.
- สมบุญ บุศยศิริ. (2548) คู่มือการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ แม็ค จำกัด.
- สุวรรณี เต็งอำนวยการ และ คณะ. *Successful English Grammar ภาษาอังกฤษฉบับรวม ม. 4 – 5 – 6*. บริษัท ภูมิบัณฑิตการพิมพ์ จำกัด. กรุงเทพฯ.
- สำราญ คำยิ่ง. (มปป.) *Advanced English Grammar for High Learner*. ฉบับปรับปรุง, กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ประสานมิตร (ปสม.) จำกัด.

- สุริพร ไชยเชษฐ์. (2542) “การศึกษามลัทธิทางการเรียนด้านคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้” ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2528) วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- เสถียร ไตรรัตน์. (2524) การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- (2527) พัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อนันตพร ภูสอเงิน. (2542) “ การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์จากแบบเรียนEnglish Is Fun Book IV ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ ปรินูญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อรพิน พจนานนท์. (2537) การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539) เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดและการประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อุทัย ภิรมย์ริน. (2524) ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร: วิคตอเรียการพิมพ์.

Abbs, Brian; & Ingrid Freebairn. (1989) *Discoveries*. Bangkok : Thaiwatthanapanich.

Banks, Caroline et al. (1984) *NEW ECW*. 3 Bangkok : Aksorn charoentat .

Bellafiore, Joseph. (1980) *English Language Arts*. New York : AMSCO School Publications, Inc.,

Best, Johnson W. (1981) *Research in education*. 4th ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, Inc.,

Brown, Thomas S. & Fred L.Perry. “A comparison of Three Learning Strategies for ESL Vocabulary Acquisition.” *TESOL Quarterly* 25, 2 (1991) : 655-669.

Cross, David. *A Practical Handbook of Language Teaching*. Englewood Cliffs : Prentice-Hall International, 1992.

Crow, J.T.; & J.R. Quigley. (1985) “A Semantic Field Approach to Passive Vocabulary Acquisition for Reading Comprehension.” *TESOL Quarterly Journal* 19: 497-513.

Ellis, Rod; & Brian Tomlinson. (1980) *Teaching Secondary English*. London: Longman.

- Fan May. (2000) *"How Big Is the Gap and How to Narrow it? An Investigation into the Active and Passive Vocabulary Knowledge of L2 Learners."* RELC Journal 31, 2: 105-119.
- Fant, Annie Hayes. (1986) *"A Study of Context Clue Usage on the Part of Black Sixth Grade Students in an Urban Oklahoma School District."* DAI 47, 03A: 786.
- Fengning, Yang. (1994) *"Context Clues-A Key to Vocabulary Development."* Forum 32, 3: 39-40.
- Finocchiaro, M.; & J.C. Brumfit. (1986) *The Functional – National Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- Fredrickson, Terry L.; & Deborah L. Leenutaphong. (1994) *Learn English by Fax*. Bangkok : Post Publishing Company.
- Gairns, Ruth; & Stuart Redman. (1991) *Working with words*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Goerss, Betty Phillips. (1993) *"A Study to Train Remedial Elementary Students to Become More Sensitive to context Clues."* DAI 54, 2: 104.
- Gunter, Mary et al. (1990) *Instruction : A Models Approach*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Haase, Tsuchiya Marie. (1989) *" A Comparison of the Vocabulary Overview : Guide and the Definition Strategy for the Teaching Vocabulary Knowledge to Underprepared."* DAI 50: 1264 a.
- Harmon, Janis M. (1998) *" Vocabulary Teaching and Learning in a Seventh – grade Literature – based classroom."* Journal of adolescent & adult literacy 41: 518 –529.
- Hatch, Evelyn; & Cheryl Brown. (1995) *Vocabulary, Semantics, and and language Education*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Heaton, J.B. (1990) *Classroom Testing*. London : Longman Group Ltd.,
- Heilman, W. Arthur, Timothy R. Blair; & William H. Rupley. (1994) *Principles and Practices of Teaching Reading*. New York : Macmillan College Publishing Company.
- Imbert, Hazel et al. (1991) *Compass 3*. Bangkok : Aksorn charoentat.
- Irwin, J.W. (1996) *Teaching Reading Comprehension Processes*. N.J. : Prentice Hall.

- Keen, Dennis. (1985) *Developing Vocabulary Skills*. Massachusetts : Newbury House Publishers.
- Lado, Robert. (1988) *Language Teaching : Teaching English Across Cultures*. New York: Mc GrawHill.
- Madsem, S.H. (1990) *Teaching in Testing*. London: Longman Group Ltd.,
- Morrow, K. (1997) "Authentic Texts and ESP." *In English for Specific Purpose*, 15. Edited by S.Holden. New York : Loughborough.
- Nist, S.L.; & S.Olejnik. (1995) "The Role of Context and Dictionary Definitions on Varying Levels of World Knowledge." *Reading Research Quarterly* 30: 172-193.
- Ooi, Diana; & JuliaLee Kim-Seoh. (1996) " Vocabulary Teaching : Looking Behind the World." *English Language Teaching Journal* 5: 52-58.
- Pittleman, Susan D. et al. (1991) *Semantic Feature Analysis: Classroom Applications*. Newark, DE: International Reading Association.
- Radley, Paul; & Alan Sharley. (1987) *TRIO 3* . Bangkok : Aksorn charoentat.
- Richards, Jack C. (1985) *Longman Dictionary of Applied Linguistics*. Harlow, England: Longman.
- Ryder, R.J. (1986) "Teaching vocabulary through external context clues." *Journal of Reading* 30: 61-65.
- Seels, Barbara; & Zita Glasgow. (1990) *Exercise in Instructional Design*. Ohio: Merrill Publishing Company.
- Stahl, Steven A.; & M.M. Fairbanks. (1986) " The Effective of Vocabulary Instruction : a Model Based Meta – Analysis." *Review of Education Research Journal* 50: 72–110.
- Thanomsat, N.; & B. Sawangwarorose. (1981) " Vocabulary : A problem of Thai Students in Learning English as a Second Language." *PASAA* 11: 1-9.
- Visser, Annette. (1990) "Learning Vocabulary through underlining Meaning: An Investigation of an Interactive Teaching." *RELC Journal* 21: 11-27.
- Wallace, Michael J. (1984) *Teaching Vocabulary*. London : Heineman Educational Books.
- Wiener, Harvey S.; & Charles Bazerman. (1988) *Reading Skills Handbook*. Boston: Houghton Mifflin .
- Wilkin, D. (1972) *Linguistics in language teaching*. London: Edward Arnold.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- เปรียบเทียบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ
และจากบริบท

- การวิเคราะห์ความสามารถการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนต่อการใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์

ตาราง 5 คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลัง
การทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	8	19	11
2	8	21	13
3	20	32	12
4	15	26	11
5	25	35	10
6	15	21	6
7	28	36	8
8	17	23	6
9	19	24	5
10	19	27	8
11	19	29	10
12	10	18	8
13	14	22	8
14	18	25	7
15	27	32	5
16	13	24	11
17	16	23	7
18	26	29	3
19	26	35	9
20	15	26	11
21	13	27	14
22	13	21	8
23	15	21	6
24	22	28	6

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	28	33	5
26	21	30	9
27	13	21	8
28	27	32	5
29	28	36	8
30	24	31	7
31	15	22	7
รวม	559	823	$\Sigma D = 264$
คะแนนเฉลี่ย	18.61	26.74	8.129

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความสามารถการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนต่อการใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์

แผน	เรื่อง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	รากศัพท์ (roots)	9.4	ดีมาก
2	คำอุปสรรค (prefixes)	8.5	ดี
3	คำปัจจัย (suffixes)	9.5	ดีมาก
4	คำประสม (compound words)	9.0	ดีมาก
5	คำจำกัดความ (definition)	9.0	ดีมาก
6	การกล่าวซ้ำ (restatement)	9.4	ดีมาก
7	คำเปรียบเทียบ (comparison)	9.5	ดีมาก
8	คำตรงข้าม (contrast)	8.5	ดี
9	คำแสดงตัวอย่าง (examples)	8.5	ดี
10	คำเหมือน (synonyms)	9.0	ดีมาก

ภาคผนวก ข.

- แบบทดสอบความสามารถ การเดาความหมายภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ และจากบริบท
- ตัวอย่างแผนการสอน
- แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

26. Ants are small animals, they do not look gigantic like elephants.
- a. large b. funny c. small d. ugly
27. The students presented a report to the teacher, and she handed them some exercises too.
- a. put b. give c. keep d. exercise
28. She was once very popular, now her popularity is beginning to decline.
- a. be known b. go up c. go down d. change
29. Her face is very pale. She looks as if she is ill.
- a. white b. ruddy c. amazed d. dark
30. As she was absolutly broke, she could not even lend me five baht.
- a. careful with money b. without any money
- c. showing an accident d. in despair
31. The inventor designs special protective body armor. It is sounds like something that a comic book hero might wear. It is made of leather Kevlar and titanium.
- a. clothing b. body c. hero d. comic book
32. She writes to him constantly; however, he rarely answers her letters.
- a. always b. seldom c. never d. sometimes
33. John is the author of a publication. He writes a magazine.
- a. journalist b. magazine c. writer d. fashionist
34. The students in this class are from diverse areas of the world. For example, in one class there may be people from Japan, Greece, Korea, Colombia, China, France and Thailand.
- a. underdeveloped b. industrial c. different d. similar
35. The police compelled the robber to get into the car, and they also ordered another robber to face the wall.
- a. talk b. force c. hit d. kick
36. There are several characteristics of a loquacious person. For instance, he or she makes a point over and over, repeats phrases, never pauses, and usually doesn't know when to stop talking.
- a. clever b. dangerous c. talkative d. happy

37. Because of her gregarious nature, Jane was rarely alone. Giving parties, talking to friends at dinner, joining clubs, and meeting new people were often part of Jane's everyday life.
- a. frightened b. sociable c. smiling d. happy
38. When the teacher entered the room the students were quiet, but when she went out they were all very noisy.
- a. came in b. went out c. left d. passed
39. The policeman caught two suspects, but they released them two hours later.
- a. caught b. punished c. let go d. happened
40. Cindy is always talking about her domestic problems. She says, for example, that she has to do all the housework while her sister can enjoy watching TV.
- a. money b. household c. relatives d. television

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ผู้สอน สุวิมล มะลิวัลย์

โรงเรียนสาธิตสาธิตบางบอน

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้รากศัพท์ (Roots) มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์มาก เนื่องจากการเรียนรู้ความหมายส่วนต่าง ๆ ของแต่ละคำ จะทำให้ทราบความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยอีกหลายคำ

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์จากโครงสร้างคำ
2. นักเรียนหารากศัพท์และให้ความหมายของรากศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Roots (โครงสร้างคำ) คือ ส่วนที่แสดงความหมายพื้นฐานของคำ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

5.1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation)

1. ครูแสดงแผนภาพรากศัพท์ บนกระดาน (ดูใบงานที่ 1)
2. นักเรียนดูที่แผนภาพ แล้วตอบคำถาม
3. ครูซักถามเกี่ยวกับรากศัพท์ “Do you know about root words?” “Can you give the example of root words?”

5.2 ขั้นนำเสนอ (presentation)

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม และอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Roots
2. ครูแสดงบัตรคำ ตัวอย่างรากศัพท์ พร้อมพุดคุย อภิปรายให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น จากใบงานที่ 1 แล้วจึงแจกใบความรู้ที่ 1 ให้นักเรียนแยกแยะคำที่เป็นรากศัพท์
3. ครูแจกใบความรู้ที่ 2 เกี่ยวกับรากศัพท์ นักเรียนอ่านทำความเข้าใจ

5.3 ขั้นฝึกหัด (Practice)

1. นักเรียนพิจารณาใบงาน 2 – 3 หารากศัพท์ และให้ความหมายของแต่ละคำ
2. นักเรียนจับคู่อภิปรายคำตอบของแต่ละคน

3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

5.4 ขั้นสร้างกิจกรรมเสริม (Transfer activity)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน อ่านเนื้อเรื่องจากใบงานที่ 4
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกคำ 5 คำ บอกรากศัพท์ และความหมาย
3. สุ่มนักเรียนบางกลุ่มอธิบายคำศัพท์หน้าชั้นเรียน
4. นักเรียนแต่ละคนหาคำศัพท์จาก ข่าว เพลง บทความ คนละ 5 คำ

5.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบท
2. นักเรียนเขียนแบบบันทึกหลังการเรียนรู้

6. สื่อการเรียนการสอน

- แผนภาพ
- ใบความรู้ (Language Focus)
- ใบงาน (Worksheet)
- บัตรคำ

7. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึก และแบบทดสอบ

8. บันทึกผลหลังการสอน

8.1 ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

8.2 ปัญหาและอุปสรรค

8.3 การดำเนินการแก้ไขและพัฒนาของผู้เรียน

ลงชื่อ ครูผู้บันทึกการสอน

..... / /

แบบบันทึกหลังการเรียนรู้

เรื่อง การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากโครงสร้างคำ (Roots)

ชื่อ นามสกุล ชั้น ม. 5/5

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก โครงสร้างคำ (Roots) ช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

2. นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

Motivation

ใบงานที่ 1

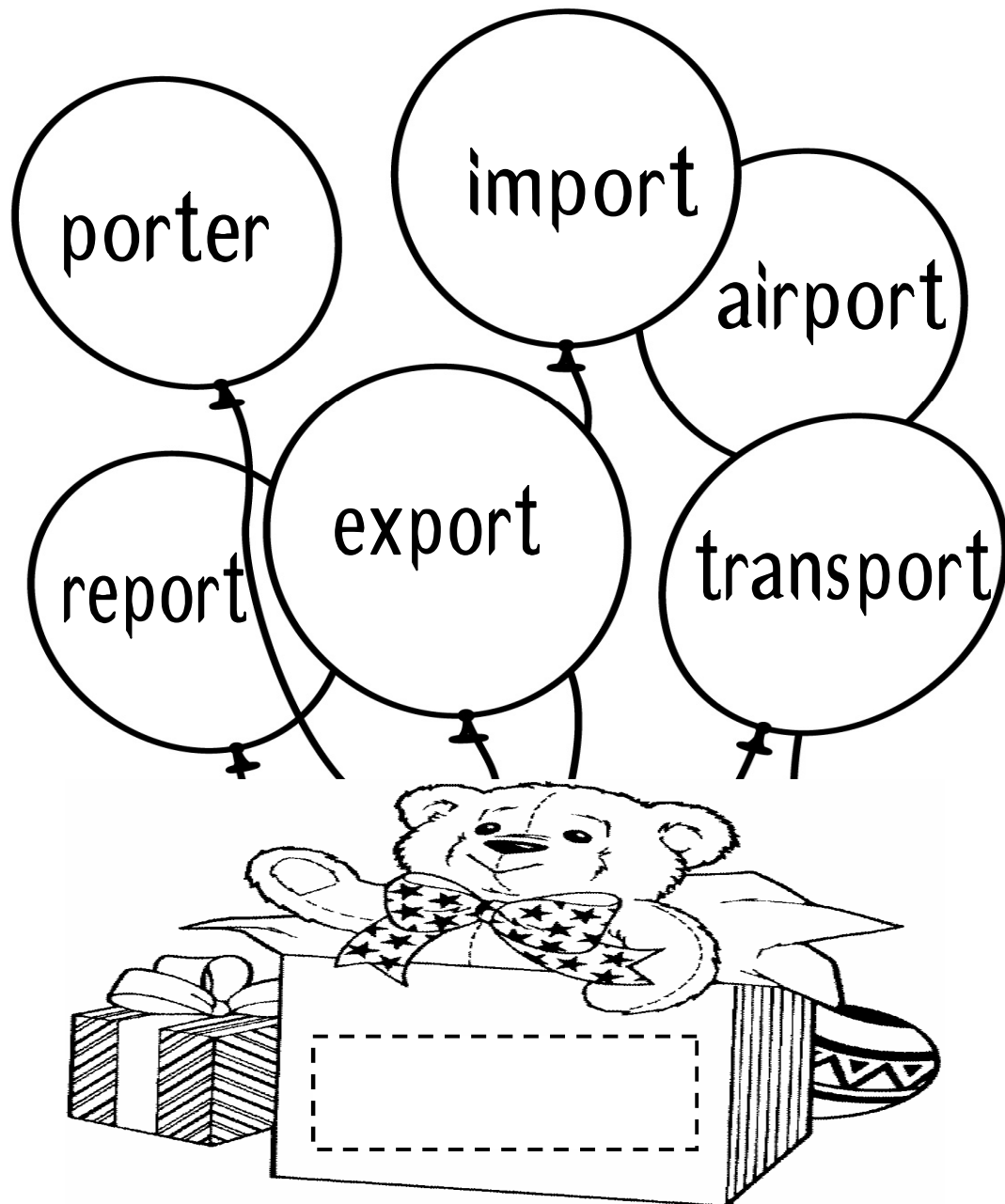
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Work in pairs : Look at the map and answer the questions.

1. Do you think , these words have the similar meaning?
2. In each word, there is the same root word, what is the root of words of the map?
3. Can you draw a map of root meaning as the above map?

Presentation

ใบความรู้ที่ 1

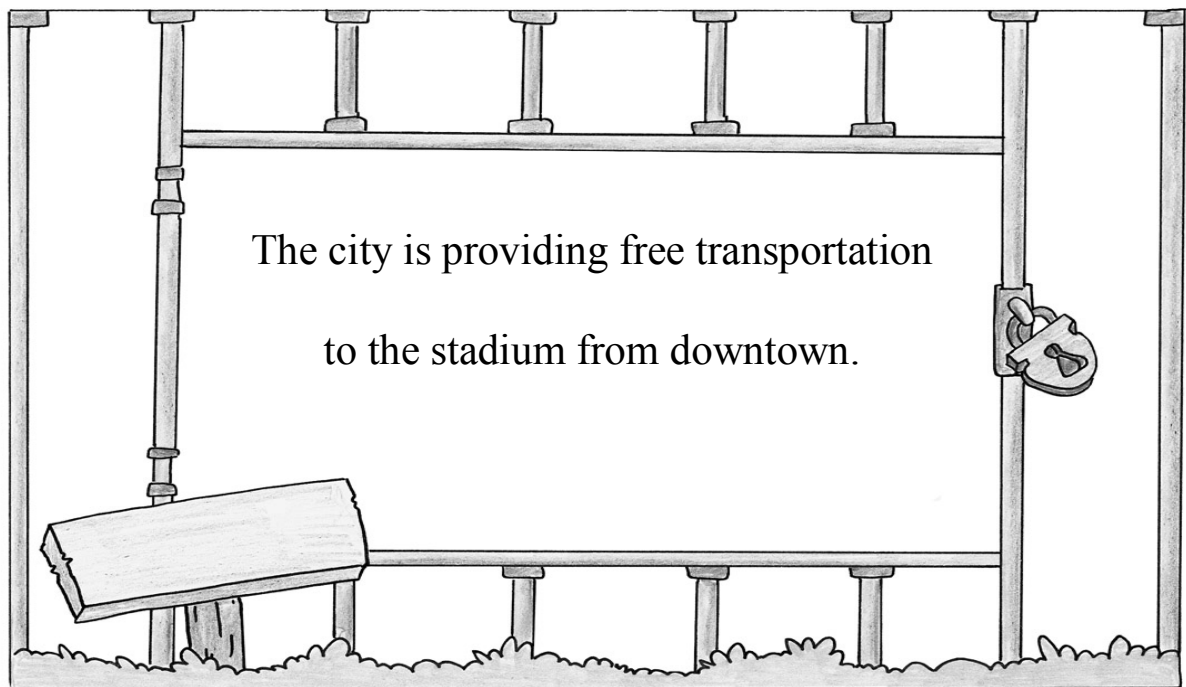
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Read this sentence.

We can divide the word “**transportation**” into root, prefix and suffix.

Root	is	<i>port</i>	(port means “carry”)
Prefix	is	<i>trans</i>	(trans means “across”)
Suffix	is	<i>ation</i>	(ation means “act or result to”)

Transportation

goods

means vehicles , roads , and railways for carrying people or

from one place to another.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Language Focus

Roots (รากศัพท์) คือ ส่วนของคำศัพท์ ที่แสดงถึงความหมายพื้นฐานหรือความหมายหลัก(Basic Meaning) ของคำศัพท์นั้น แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำไปเป็นแบบใดก็ตาม ความหมายก็จะยังคงใกล้เคียง หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความหมายหลักนั้นอยู่เสมอ

ตัวอย่าง Roots (รากศัพท์) ที่ควรทราบมีดังต่อไปนี้

Roots	Meaning	Example
agr	farm	agriculture Thailand is famous in agriculture.
bio	life	biography I like this singer. I'll find his biography.
demo	people	democracy The democracy in Thailand is very confusing.
form	shape	uniform The students in England have to wear uniform.
loc	place	location This location is good to trade.
man	hand	manage Susan can manage her shop very well.
numer	number	numerate We can numerate the using this program.
orig	rise , beginning	origin This food is original from the east countryside.
port	carry	portable We can watch T.V. everywhere because we've portable T.V.
scrib	write	subscript Tom subscript in his E-mail to restate his friend.
tele	distant	telegraph Telegraph was canceled because E-mail is easier.
vert	turn	convertible Train time tables are convertible cause the weather.
zoo	animal	zoology Jack love animals. He wants to be zoology.

Practice

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Exercise 1

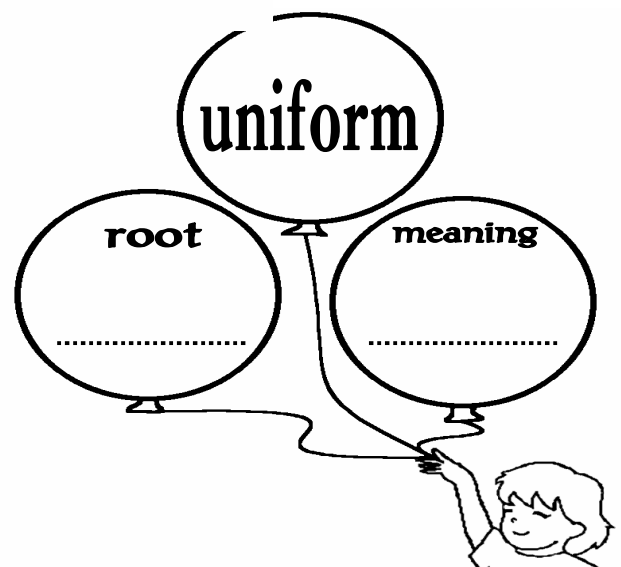
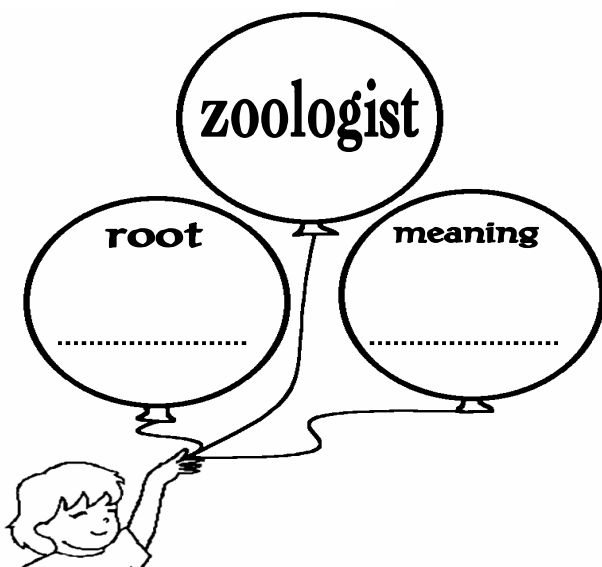
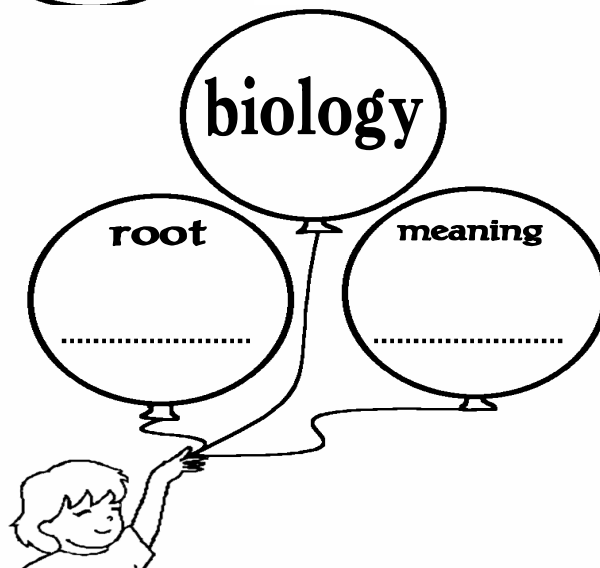
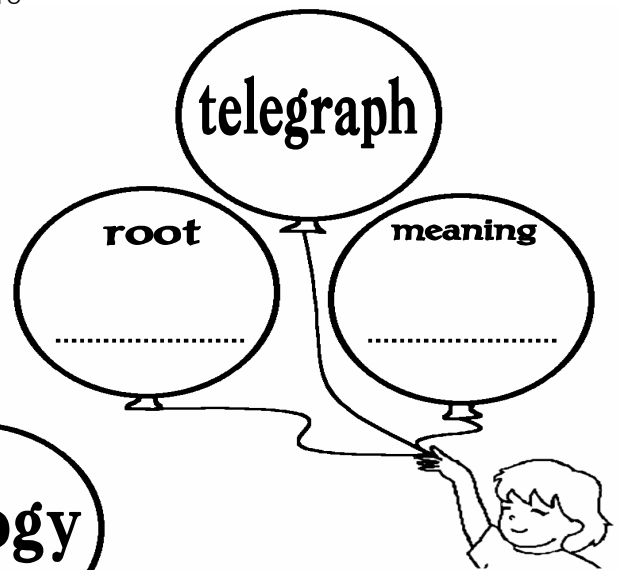
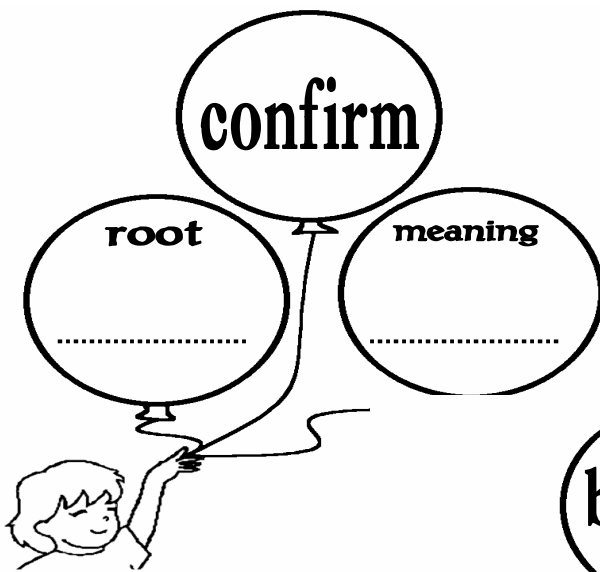
:

Analyze and give the meaning of the root words.

Example : photograph

root : photo

meaning : a picture

Exercise 2 : Read each topic. Analyze the words (prefix-root-suffix) and give the meaning of the underlined words

① Over the past decade many Thais have risen to extraordinary heights. NJ looks at 10 such household names and what they've been up to over the last 10 years.

② When Farang or Japanese try to speak Thai most of us think that it's cute and cool and if we spot them eating stuff like Somtam and sticky rice this really gives their credibility a boost in our eyes.

③ Thai monks are playing an increasing role in the society today than they were in the past. Besides teaching Buddhism, they are also educating and informing the public about the need to preserve the environment.

④ A group of junior secondary students recently attended a brief training course, were given ID codes and are now ready to become the country's first student police informers.

⑤ Unlike other bakeries, the Ruam Mit Bakery has its own special ingredients : a lot of heart, spoonfuls of eagerness, kilogram's of smiles and a drop of dreams.

① Extraordinary ➡ root : extra + ordinary

meaning : person or thing has some extremely good or special quality

② credibility ➡ root : _____

meaning : _____

③ educating ➡ root : _____

meaning : _____

④ informers ➡ root : _____

meaning : _____

⑤ unlike ➡ root : _____

meaning : _____

Work in group : Read this story , choose 5 words from the story. Analyze the words and give the meaning of the words

Supermarket store layout.

Supermarket floors are carefully designed to force shoppers to walk to the store to find staple items, such as milk or bread. All along the way to the rear of the store, consumers must pass and try to pass up enticements. Typical are displays of “special” seasonal or new products, and colorful, fragrant pre-cut (and more expensive) fresh produce, tactics stores use to slow consumers down so that they’ll stick around and spend more money. Attractive displays at the ends of aisles, where consumers may expect to find sale items, are usually stocked with high-profit items that aren’t on sale. And supermarkets often place their bakeries near the entrance, filling the air with the mouth-watering smell of freshly baked bread and pastries. Shelf space is basically real estate. Stores place high-profit convenience foods, such as cans of pie filling and cake frosting, in prime location at eye level, but require shoppers to bend way down to find such staples as flour and sugar on the bottom shelf. Foods that companies advertise to children are also placed at eye level kids-eye level, that is. In the cereal aisle, there’s a good chance you’ll find shredded wheat on an upper shelf and Cocoa Crispies down below. Finally, the checkout counter is loaded with candy, magazines, film, and battery items that many grocery shoppers might not need right then or could normally buy for less elsewhere, such as a discount.

Self study : Find a piece of news from a newspaper. Choose 5 words from the news article.

Analyze the root words and give the meanings of the words.

Evaluation

Test

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ Roots

เวลาเรียน 2 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

All words in following groups is built on the same root. Circle the root of the words and write its base meaning. (10 points)

Word			Meaning
1. vision	visible	supervision	
2. dental	dentist	dentistry	
3. monogram	monograph	monotone	
4. import	export	portage	
5. civil	civility	civilization	
6. audible	auditorium	audience	
7. telescope	telephone	television	
8. bicycle	cycle	cyclone	
9. photograph	photoflash	photostat	
10. local	location	localize	

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวสุวิมล มะลิวัลย์
วัน เดือน ปีเกิด	วันพุธที่ 23 กรกฎาคม 2518
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 29/740 หมู่ที่ 6 หมู่บ้านวิเศษสุขนคร ซอย 9 ถ. พระราม 2 ต. พันท้ายนรสิงห์ อ. เมือง จ. สมุทรสาคร 74000
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2531	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ นครราชสีมา
พ.ศ. 2534	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย นครราชสีมา
พ.ศ. 2541	ระดับชั้นอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) วิชาเอก ภาษาฝรั่งเศส วิชาโท ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
พ.ศ. 2553	ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร